

ĐẰNG CAO TRỌNG HƠN SA-LÔ-MÔN ĐANG Ở ĐÂY

Cảm ơn anh, rất nhiều. Xin chào, các bạn. Vui mừng được ở đây tối nay, vừa mới tận hưởng cái bắt tay nhỏ và sự thông công với người bạn cũ của tôi, Anh G. H. Brown. Tôi đã không gặp trong nhiều năm. Anh ấy là một trong những đồng nghiệp đầu tiên của—của tôi, ở Arkansas, khi chúng tôi ở số 505 Đường Victor ở đó.

² Tôi còn nhớ, Anh Brown, cái đêm mà người phụ nữ ở dưới tầng hầm, trên lưng của cô ấy, bò trên lưng cô ấy, với cô ấy... Bị mất trí, và tình trạng rất tồi tệ. Sau đó, tôi tìm thấy cô ấy ở đâu đó gần Jonesboro, trong tâm trí tỉnh táo của mình, với chồng mình, và cô thật bình thường.

³ Một anh em vừa gặp tôi ở đây, chỉ bắt tay anh ấy. Anh ấy đang nói về việc ở một nơi nào đó, vợ anh ấy bị bấu cổ, tôi tin, ở cổ họng. Chị ấy đã được chữa lành trong buổi nhóm. Chị ấy vẫn được chữa lành.

⁴ Đức Chúa Trời thật tuyệt vời, phải không? Chúng ta rất biết ơn vì điều đó. Chúng ta nên là, mà chúng ta là, những người hạnh phúc nhất trên trái đất, dân sự của Đức Chúa Trời, vô tư, theo cách mà chúng ta không sợ chết. Anh em biết đấy, Đấng Christ đã chiến thắng mọi thứ, ngay cả sự chết, ngay cả sự sợ hãi về sự chết. Vâng. “Hỡi sự chết, cái nọc của mày ở đâu? Hỡi mồ mả, sự thắng của mày ở đâu? Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời Đấng ban cho chúng ta sự chiến thắng qua Đức Chúa Jêsus Christ của chúng ta.” Chúng ta yêu Ngài biết bao vì điều đó!

⁵ Em gái này đến từ Florida, tôi tin, anh ấy nói, hay ở đâu đó ở đây, đã hát bài hát đó: *Lâm Phạm Từ Vinh Quang Ngài*. Đó là bài hát yêu thích của tôi, được viết bởi người bạn của chúng ta, Anh Booth-Clibborn. Tôi nghĩ nó thực sự bày tỏ Thần tánh tối cao của Ngài ngày nay, trong thời đại mà người ta cố làm cho Ngài chỉ là một tiên tri hay—hay một nhà lãnh đạo nào đó. Và tôi nghĩ điều

đó diễn tả Ngài là ai, và tôi thực sự thích bài hát đó.

⁶ Bây giờ, anh em biết đấy, và vì vậy phần tòi tẻ về những điều này, những buổi nhóm này không đủ dài. Chúng ta chỉ gặp nhau, và nói “xin chào,” và rồi lại phải rời đi. Nhưng tôi chắc chắn trông mong để đi xuống.

⁷ Tôi sẽ nói với anh em đôi điều. Tôi đã không nói điều đó cho một gợi ý đêm nọ, về việc tôi có cái xô chứa mật đường lúa miến mà con gấu nhỏ đó đã ăn. Nhưng tối nay người nào đó đã đền bù cho tôi, họ đã gửi cho tôi một hũ mật đường lúa miến. Cảm ơn, và tôi sẽ đảm bảo rằng con gấu không đến được chỗ đó. Tôi sẽ nhờ vợ tôi nướng cho tôi một chảo bánh quy, và tôi sẽ ăn ngay chúng. Vàng, thưa quý vị, tôi chắc chắn thích mật lúa miến.

⁸ Billy, con trai tôi, vừa nói với tôi, nói, “Bố ơi, họ đã lấy cho bố một món tiền dâng yêu thương.”

⁹ Tôi đã nói với thầy giảng này rằng tôi không muốn điều đó. Đấy, tôi không đến vì điều đó, thưa dân sự. Tôi đến để giúp anh chị em, để cố gắng. Nhưng không có cách nào để tôi trả nó lại. Và nếu ai đó biết người nào đó ở đây thực sự cần giúp đỡ, người nào đó, người đàn bà góa hay điều gì đó, thì chúng dành cho họ. Vì vậy, cảm ơn các bạn rất nhiều. Anh em biết đấy, Kinh Thánh nói, “Như các ngươi đã làm với kẻ hèn mọn nhất,” đó là tôi, “trong những người nhỏ mọn này, thì các ngươi đã làm điều đó cho Ta.” Và tôi cầu nguyện rằng Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho anh chị em vì điều đó, và rằng Ngài sẽ—Ngài sẽ thực hiện. Tôi sẽ nói với anh em, nếu không có người nghèo nào, nhận nó, thì tôi sẽ phân bổ nó vào công việc truyền giáo ở hải ngoại. Tôi đi qua, chính tôi, vì vậy tôi biết nó được sử dụng đúng cách.

¹⁰ Và vậy nên cố gắng mang đến Sứ điệp tuyệt vời này về—về ân điển của Đức Chúa Trời mà đã được mang đến cho chúng ta trong những ngày sau rốt này, Sứ điệp, điều tốt nhất mà tôi biết cách để làm thế nào mang Nó đến, và đó cũng là Sứ điệp mà tôi đã rao giảng cách đây nhiều năm. Tôi đã không thay đổi điều đó một chút, bởi vì anh em không thể. Nếu tôi muốn, tôi sẽ phải đi ra khỏi Kinh Thánh. Thấy không? Vì vậy nó từ Kinh Thánh. Và tôi tin rằng, “Ban đầu là Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.”

Và Hê-bơ-rơ 13:8 nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Tôi tin điều đó.

¹¹ Bây giờ, tôi đã nói với anh em hôm nay, vào buổi trưa, về một Sứ điệp Phúc âm. Tôi rất vui khi thấy Anh Tracy Boutliere ở đây, và người anh em đó ở trên đây. Và, tôi, và anh em biết tôi cảm thấy thế nào khi đứng lên đây không? Tôi—tôi hầu như tránh khỏi sự giảng dạy đó tối nay, vì tất cả những mục sư truyền đạo tốt quý này đang ở đây. Vì vậy tôi sẽ chỉ nói một chút về Đức Chúa Jê-sus, về sự mặc khải vĩ đại của Ngài, về Ngài ngày hôm nay, và về quyền năng của Ngài để chữa lành người đau.

¹² Và con trai tôi đã đến, cách đây một lát, và nó phát ra một số thẻ cầu nguyện, và chúng tôi muốn cầu nguyện cho người đau tối nay. Và anh em có con người ở đây mà có thể rao giảng Phúc âm; họ có, tất cả tuần này. Và tôi ở đây để cố gắng làm phần việc của tôi, để bày tỏ sự biết ơn của tôi về lòng trung thành của anh chị em với Chúa Jê-sus Christ, bằng cách cầu nguyện cho người đau.

¹³ Và bây giờ trước khi chúng ta mở Sách, chúng ta hãy nói chuyện với Tác Giả của Sách.

¹⁴ Cách đây đã lâu, có một người đàn ông nói với tôi. Tôi đang nói về một chủ đề nào đó trong Kinh Thánh, và đó là một chủ đề rất sâu sắc mà có nhiều sự tranh cãi về, và về Logos, và vân vân. Và anh ấy—anh ấy lướt nhìn tôi. Và tôi đã ở với Anh Jack Moore, và chúng tôi đang đi xuống Hồ Thập Tự, ở Shreveport, Louisiana. Và người đàn ông này nhìn qua tôi, và anh ta nói, “Anh thật sự không biết Kinh Thánh của anh.”

¹⁵ Tôi nói, “Nhưng tôi biết rõ Tác Giả. Và tôi tin chắc, nếu tôi yêu Ngài và biết Ngài thật rõ, Ngài sẽ bày tỏ Lời Ngài cho tôi.”

¹⁶ Vì vậy chúng ta hãy nói với Tác Giả bây giờ, khi chúng ta cúi đầu. Bây giờ trong khi chúng ta trở nên yên lặng. Và, hãy nhớ, trong lòng chúng ta bây giờ, có một lời thỉnh cầu tối nay giữa chúng ta, mà anh em muốn Đức Chúa Trời nhớ, rằng anh em đang cầu nguyện cho điều nào đó, có thể là một người thân yêu đến với Đấng Christ, tối nay, có thể người nào đó được chữa lành, hoặc một số yêu cầu khác? Hãy giữ nó trong tâm trí, và giờ tay

lên với Đức Chúa Trời, nói, “Lạy Chúa, xin nhớ đến lời thỉnh cầu của con.” Đó là tất cả, ở mọi nơi. Đây thật là một thế giới có nhu cầu!

¹⁷ Lạy Chúa Jêsus, chúng con đến gần Ngài trong Danh đầy đủ tất cả đó, biết điều này, rằng chúng con đã được hứa rằng những lời cầu nguyện của chúng con sẽ được lắng nghe. Ngài phán, “Điều chi các người cầu xin trong Danh Ta, điều đó sẽ được ban cho.” Và chúng con mang tất cả những lời thỉnh cầu này, tối nay, lên trước Ngài lớn màu trắng ngọc nơi đặt Cửa Lễ Đẫm Huyết, Đấng tha thứ mọi tội lỗi của chúng con, và chữa lành mọi bệnh tật của chúng con. Và chúng con biết ơn Ngài nhất, tối nay, vì đặc ân lớn này mà chúng con có, và với Lời Đức Chúa Trời, mà không thể sai. Dù Trời và đất qua đi, Lời có thể không bao giờ sai. Và Lời là Đức Chúa Trời. Và Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ nghe và sẽ trả lời những lời thỉnh cầu của chúng con. Bây giờ chúng con chắc chắn rằng chúng con nhận được những gì chúng con cầu xin. Và tay con cũng đưa lên, Chúa ôi. Xin nhậm lời, tối nay, những lời thỉnh cầu của chúng con.

¹⁸ Chúng con muốn cảm ơn Ngài vì những gì Ngài đã dành cho chúng con, trong hội đồng này, trong suốt cuộc đời. Và chúng con cũng cảm ơn Ngài vì những gì Ngài đối với chúng con, trong tương lai. Và trong giờ chết của chúng con, nếu Ngài chậm trễ, chúng con biết Ngài là con—con tàu cũ của Si-ôn, Ngài sẽ là Đồi Cánh sáng láng, Ngài là Sao Mai thấp sáng thung lũng bóng tối của sự chết, Ngài sẽ là Đấng sẽ đưa chúng con qua sông, vào miền Đất hứa vĩ đại đó. Chúng con thỏa lòng về điều đó, Chúa ôi.

¹⁹ Tối nay, đang ngồi giữa chúng con là con người, tóc bạc và già nua, và cách đây nhiều năm khi con còn là một cậu bé tội nhân, đang đứng trên các góc phố và chiến đấu trong cuộc chiến tốt lành của đức tin, cho chính Sự điệp này mà chúng con đang cố gắng tranh đấu cho tối nay. Lạy Cha là Đức Chúa Trời, chúng con biết ơn những người này vẫn còn sống, như những lời chứng về đức tin vĩ đại này mà đã từng được ban cho các thánh đồ. Xin cho chúng con luôn tranh đấu cho điều đó và trung thành với chức vụ của mình, cho đến khi Chúa Jêsus đến.

²⁰ Giờ này chúng con cầu xin Ngài ban phước cho những Lời

mà chúng con đọc, và những gì chúng con nói tối nay. Xin cho Nó rơi vào mảnh đất màu mỡ mà sẽ sanh ra một sự hầu việc, để sẽ không có một tội nhân nào trong tòa nhà này, mà sẽ rời khỏi đây, mà không được cứu. Xin cho mọi người đau được chữa lành. Xin cho không có một người nào yếu đuối giữa chúng con vào cuối buổi nhóm. Con biết đó là một ngọn núi vĩ đại sừng sững trước mặt chúng con. Nhưng Ngài đã phán trong Phúc âm của Ngài, theo Thánh Mác 11:22, “Nếu các người nói với núi này, ‘Hãy dời đi,’ mà không nghi ngờ trong lòng, nhưng tin rằng những gì các người đã nói sẽ ứng nghiệm, thì các người sẽ có những gì các người đã nói.” Bây giờ chúng con tin điều đó.

²¹ Ngài phán, “Khi các người đứng cầu nguyện, hãy tin, hãy tha thứ.” Và chúng con cầu xin Ngài sẽ tha thứ cho chúng con những sự vi phạm của chúng con, như chúng con đã tha thứ cho những ai đã vi phạm chống lại chúng con, hầu cho không có gì cản trở những lời cầu nguyện của chúng con được nhậm.

²² Và, Chúa ôi, xin cho, nếu điều đó xảy ra đến nỗi chúng con không bao giờ gặp lại nhau như thế này trong một buổi nhóm khác, có lẽ một năm nữa hoặc bất cứ khi nào, chúng con biết sắp có một buổi nhóm lớn mà tất cả chúng con sẽ ở đó, và đó là Tiệc Cưới. Ôi Đức Chúa Trời, xin cho không có một người nào trong chúng con bỏ lỡ thời gian đó. Cho đến lúc đó, xin giữ cho chúng con khỏe mạnh và hạnh phúc, để hầu việc Ngài. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²³ Bây giờ, để cầu nguyện cho người đau, tôi—tôi không bắt đầu sự giảng dạy. Như tôi đã nói, đó là—đó là một sự xúc dầu khác; cùng một Thánh Linh, chỉ là một kênh khác mà anh em đang đi qua.

²⁴ Và bây giờ tôi muốn đọc một phân đoạn Kinh Thánh quen thuộc, và một vài câu Kinh Thánh ở đây tôi muốn nhắc đến, ngay trước khi chúng ta gọi hàng người cầu nguyện. Và tôi biết trời nóng, và tôi không muốn giữ anh em lâu.

²⁵ Và tôi biết sự bế mạc của buổi nhóm, một tuần lễ tuyệt vời, và làm thế nào tất cả anh em được no đủ với khả năng bây giờ, và trở về nhà để có một thời gian tuyệt vời. Không muốn về nhà chỉ để có một thời gian tuyệt vời để tận hưởng những ơn phước

của Đức Chúa Trời, nhưng về nhà để nhận lấy những gì anh em đã học và truyền nó cho người khác. Và xin cho con cái của buổi nhóm này, được sanh lại, trong buổi nhóm này, năm sau hãy mang theo các cháu-chất-chất-chất với họ; có nghĩa là anh em đã giành được người nào khác, và họ đã giành được người nào khác, và họ đã giành được người nào khác cho Chúa.

²⁶ Bây giờ chúng ta hãy lật ra tối nay đến Thánh Mác, chương thứ 12. Và tôi muốn bắt đầu đọc từ câu thứ 38 của Thánh...của Thánh Mác 12, đọc bao gồm, tới câu thứ 42. Và, thông thường, như một thói quen nhiều lần, chúng ta đứng khi chúng ta đọc Lời Đức Chúa Trời, nhưng vì quá đông người tối nay, chúng ta sẽ bỏ qua điều đó, và chỉ ngồi một cách tôn kính và lắng nghe Lời. Nếu anh em có Kinh Thánh, hãy theo tôi khi tôi đọc.

Bấy giờ có mấy thầy thông giáo và người Pha-ri-si thưa, rằng, Thưa Thầy, chúng tôi muốn xem Thầy làm một dấu lạ.

Nhưng Ngài trả lời và phán cùng họ rằng, Một dòng dãi hung ác và một dòng dãi gian dâm đòi xem một dấu lạ; và sẽ không có dấu hiệu nào...được ban cho nó, ngoài dấu hiệu của đấng tiên tri Giô-na:

Vì như Giô-na đã ở trong bụng cá voi ba ngày ba đêm; Con Người cũng sẽ ở trong lòng đất ba ngày ba đêm.

Dân thành Ni-ni-ve sẽ đứng dậy với dòng dãi này trong sự phán xét, mà lên án nó: bởi vì họ đã nghe lời của Giô-na giảng mà ăn năn; và, kìa, một đấng cao trọng hơn Giô-na đang ở đây.

Nữ hoàng phương nam sẽ dậy lên trong sự phán xét với dòng dãi này, và sẽ lên án nó: vì người đã đến từ nơi tận cùng trái đất để nghe sự khôn ngoan của Sa-lô-môn; và, kìa, một người cao trọng hơn vua Sa-lô-môn đang ở đây.

²⁷ Tôi có thể sử dụng câu này cho đề tài: *Đấng Cao Trọng Hơn Sa-lô-môn Đang Ở Đây*. Nếu chúng ta đọc phần sau của Kinh Thánh, trước phần này, chúng ta thấy rằng nó hầu như liên kết với những gì chúng ta đã nói tối hôm qua.

28 Khi Đấng Christ đến trên đất, Ngài đã đến với Dân Ngài, và Dân Ngài đã không tiếp nhận Ngài. Và những người Do Thái đó đã được chỉ dẫn bởi Kinh Thánh, về loại tính cách mà Đấng Mê-si sẽ là. Và Đấng Mê-si là một nhà tiên tri, theo luật pháp của họ. Môi-se nói, “Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi sẽ đẩy lên một Đấng Tiên Tri, giống như ta, và dân sự sẽ bám lấy Ngài; và nếu không nghe Ngài, họ sẽ bị loại khỏi dân sự.”

29 Hãy xem, Kinh Thánh không bao giờ để lại bất kỳ thời đại nào mà không có sự nhận dạng rõ ràng, để chúng ta có thể biết mình đang sống trong thời đại nào.

30 Ngay cả trong Thánh Ma-thi-ơ 24, Chúa Jê-sus đang nói về thời kỳ cuối cùng, Ngài phán, “Bây giờ hãy học một dụ ngôn về cây vả.”

31 Và Ngài đã phán điều gì sẽ là dấu hiệu của ba câu hỏi. “Lúc nào những hòn đá này sẽ không còn sót lại trên hòn đá khác, của tòa nhà? Dấu hiệu của sự Đến của Ngài, và ngày tận thế là gì?” Và Ngài đã trả lời cả ba câu hỏi. Nhiều lần, người ta đặt cả ba câu như một câu hỏi, nhưng họ đã hỏi Ngài ba câu hỏi. Ngài đã trả lời họ ba câu hỏi. Nhưng Ngài ban cho, dọc theo đó, một dấu lạ, bởi vì, người Do Thái tìm kiếm dấu lạ này đến dấu lạ khác. Và tại sao họ đòi xem những dấu lạ? Là bởi vì họ được cho làm như vậy. Người Do Thái luôn tin vào sự siêu nhiên.

32 Ngay cả dưới luật pháp, rằng khi có một người nằm mơ, hay một nhà tiên tri, mà đưa ra một sứ điệp mà có một chút hiểu lầm, hoặc họ không quá chắc chắn về điều đó, họ đã có một cách để tìm ra sứ điệp đó đúng hay không. Họ đã đưa người nằm mơ này, hay nhà tiên tri, xuống đền thờ nơi—nơi U-rim Thum-mim, đó là tấm biển đeo trên ngực, hay trên ngực của A-rôn, tượng trưng cho tất cả các chi phái của Y-sơ-ra-ên. Và nhà tiên tri này đã nói tiên tri, hay người—người nằm mơ đã kể giấc mơ của mình.

33 Và cho dù nó có vẻ thật như thế nào đi nữa, nếu giấc mơ đó hay lời tiên tri đó không phản chiếu ánh sáng siêu nhiên, một loại chòm sao giống như một cái mống ngang qua đó, mà được gọi là U-rim Thum-mim, thì sứ điệp bị từ chối. Điều tự nhiên phải đáp lại bởi điều siêu nhiên, và điều siêu nhiên phải đáp lại bởi điều tự nhiên. Do đó, trong Cựu Ước, U-rim Thum-mim là sự thử

nhịệm, những lời đó có đúng hay không. Đó là dưới chức tế lễ Lê-vi.

³⁴ Nhưng Đức Chúa Trời không bao giờ rời bỏ chúng ta mà không có U-rim Thum-mim, bởi vì Lời Ngài tối nay là U-rim Thum-mim. Cho dù sứ điệp nghe có vẻ tốt đẹp thế nào, hay giấc mơ nghe hay thế nào, tuy nhiên, nếu nó không lóe lên qua U-rim Thum-mim, Lời Đức Chúa Trời, trong lời khuyên của tôi, hãy để mặc nó, bởi vì Đức Chúa Trời không làm chứng. Bởi vì, Sách này là sự khải thị hoàn toàn về Chúa Jêsus Christ.

³⁵ Bây giờ, Chúa Jêsus đã đến và đã thực hiện chính xác như lời Kinh Thánh đã nói Ngài sẽ làm.

³⁶ Và khi sứ đồ Phi-e-rơ, như chúng ta đã nói tối hôm qua, được chỉ dẫn bởi cha ông, bởi các giáo sư, rằng sẽ có một Đấng Mê-si dấy lên, và rằng Đấng Mê-si này sẽ là một Đấng Tiên Tri. Bây giờ trong bốn trăm năm, kể từ Ma-la-chi, họ đã không có các tiên tri. Và đây là một Người mà khi Ngài bước lên, không ăn mặc khác biệt, không giống như một thầy tế lễ hay một giáo sĩ nổi tiếng nào đó, nhưng chỉ là một người bình thường. Và ông sẽ không biết Đấng Mê-si này bởi cách Ngài ăn mặc như thế nào, nhưng họ sẽ biết Ngài bởi sự—Sự Sống ở trong Ngài. Và khi Chúa Jêsus nhìn ông và nói, “Tên ngươi là Si-môn và ngươi là con trai của Giô-na,” thì sứ đồ sẵn sàng đầu phục, bởi vì ông biết rằng Chúa Jêsus không biết ông. Ngài không chỉ biết ông, mà Ngài cũng biết cha ông, vì vậy ông biết đó là dấu hiệu của Đấng Mê-si.

³⁷ Chúng ta cũng đi theo Phi-líp, để kiểm Na-tha-na-ên. Đã mang ông đến, là một—một người trung kiên, học thức tuyệt vời trong Kinh Thánh. Chúng ta thấy rằng có lẽ Phi-líp đã hướng dẫn ông, trên đường đi, những gì đã xảy ra. Nhưng khi ông đến với Ngài, Ngài đã gọi ông, phán rằng, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên, trong người không có điều chi dối trá.”

Ông nói, “Ngài biết tôi khi nào, thưa Thầy?”

³⁸ Nói, “Trước khi Phi-líp gọi ngươi, khi ngươi ở dưới cây ấy, Ta đã thấy ngươi.”

Và ông thưa, “Thưa Thầy, Ngài là Con Đức Chúa Trời, Vua của Y-sơ-ra-ên.”

39 Và rồi đến dân tộc Sa-ma-ri, ở đó người đàn bà nhỏ bé này ở Si-kha. Cách mà bà trong tình trạng của mình như một người đàn bà có tiếng xấu; nhưng khi Ánh sáng Phúc âm đó trải rộng trên con đường của bà, và Ngài đã nói với bà về tội lỗi của bà và những gì bà đã làm, bà nói, “Thưa Ngài, Ngài là, phải là một tiên tri. Và chúng tôi được giáo huấn, và chúng tôi biết rằng khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ nói với chúng tôi những điều này.” Đó là dấu hiệu của Đấng Mê-si.

40 Rồi chúng ta biết rằng Ngài đã không làm dấu lạ đó trước các dân Ngoại, nhưng đã nói tiên tri rằng nó sẽ được thực hiện ở đây trong những ngày sau rốt, bởi Đức Thánh Linh. Và, báng bố Nó, sẽ không được tha thứ.

41 Như Ngài đã phán sẽ giống như đã xảy ra vào thời Sô-đôm, khi chúng ta thấy rằng sự đại diện của Đức Chúa Trời trong một người, một con người, mà ăn thịt bò, hay đúng hơn là, một con bê, và uống sữa bò, và ăn bánh, và ông đã gọi Ngài là, “Ê-lô-him,” Đức Chúa Trời vĩ đại, Đấng Tạo Hóa.

42 Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt trong hình dạng của Chúa Jêsus Christ.

43 Và ngày nay Ngài ở trong hội thánh của Ngài, trong hình thức của Đức Thánh Linh, vẫn là Đức Chúa Trời. Và con người trong xác thịt đó, tượng trưng cho thời kỳ cuối cùng trước khi thế giới dân Ngoại bị thiêu rụi bởi lửa, rằng Đức Chúa Trời sẽ ở trong xác thịt con người, đang làm điều tương tự, để chứng thực chính Ngài cho các dân Ngoại. Và chúng ta đã thấy Ngài đến giữa chúng ta, tối hôm qua, và làm điều đó.

44 Vì vậy bây giờ Chúa Jêsus đang quở trách những người này, tối nay, bởi vì sự không tin của họ, bởi vì họ nên được dạy dỗ theo Kinh Thánh. Nhưng những truyền thống của thời đó đã kéo dân sự ra khỏi Kinh Thánh, lời Kinh Thánh. Chúa Jêsus phán, “Các ngươi với những truyền thống của mình đã làm cho các Điều răn của Đức Chúa Trời không hiệu quả.”

45 Và tôi tự hỏi tối nay, nếu Ngài đứng trên đất này của Hoa Kỳ, nếu Ngài không nói điều tương tự với nhiều người tối nay. Với những truyền thống của con người, anh em đã nhận lấy những

Điều Răn của Đức Chúa Trời và đã làm cho chúng không có tác dụng, bằng cách rao giảng rằng, “thật những ngày của phép lạ đã qua rồi,” và vân vân, như họ làm. “Có hình thức tin kính,” mà nhà tiên tri đã nói sẽ có trong những ngày sau rốt, “nhưng chối bỏ Quyền phép đó.”

46 Chúng ta tìm thấy, trong điều này, rằng Ngài đang quở trách họ, bởi vì họ bị buộc phải nhìn vào những dấu lạ và tin những dấu lạ. Nô-ê ban cho họ một dấu lạ. Đức Chúa Trời luôn luôn giải quyết trong mọi thời đại với con người qua những dấu lạ, bởi vì Ngài là siêu nhiên. Và nơi nào Đức Chúa Trời siêu nhiên ở, thì chắc chắn có những điều siêu nhiên đang xảy ra.

47 Rồi chúng ta thấy, trong thời Nô-ê, những người tin sứ điệp của ông và đi vào, đã được cứu, và những kẻ chối bỏ sứ điệp của ông đã bị hư mất. Ngài ban cho họ một dấu lạ về việc đóng một con tàu.

48 Trong thời Môi-se, sự phán dạy của Đức Chúa Trời qua môi miệng con người có thể gọi ruồi, bọ chét, ếch nhái, đóng cửa các tầng trời, làm cho nó trở nên tối tăm, bởi một nhà tiên tri đã được chứng thực hoàn toàn. Những người tin và ra khỏi xứ Ê-díp-tô, bằng qua ranh giới của Biển Đỏ, đã được cứu. Những người đó ở phía bên kia, đã hư mất.

49 Và Chúa Jêsus đang nói với họ. Họ gọi Ngài là, “Bê-ên-xê-bun,” tuyên bố rằng Ngài đang đọc được tâm trí dân sự. Hay một số người ngày nay, họ sẽ nói, “Đó là thần giao cách cảm.” Nhưng bất kỳ người nào thông minh mà biết bất kỳ hệ thống thần giao cách cảm nào, đều biết rằng những điều mà chúng ta thấy không thể là thần giao cách cảm.

50 Ngày nọ, ở Tucson, có một anh em Báp-tít trẻ tuổi, và anh ấy đã đi ra, mang bé Rebekah của tôi từ trường về nhà, mang theo sách vở của nó. Và anh ấy đã đi đến buổi nhóm. Anh ấy gọi cha mình, một nhà truyền giáo ở dưới Mexico, một người tốt, một đồng nghiệp của Billy Graham; và anh nói, “Bố ơi, mau về nhà ngay, chúng ta đã thấy quyền năng của Chúa Jêsus được bày tỏ.”

51 Ông nói, “Con ơi, con có chuyện gì vậy?” Đã gọi đường dài cho anh ấy. Và anh đã kể những gì đã xảy ra. Ông ấy nói, “Điều

đó có thể được nhìn thấy trong bất kỳ lễ hội rê tiền nào.”

52 Và chàng trai trẻ ngồi đó một phút. Anh nói, “Bố ơi, con yêu bố. Bố đã là cha của con, và cha đã cố gắng nuôi dạy con khôn lớn. Nhưng con tự hỏi liệu chúng ta có thể quay ngược thời gian trở lại thời điểm mà Chúa Jêsus người Na-xa-rét đã làm giống như vậy trên bờ biển Ga-li-lê, nếu bố gọi nó là một lễ hội rê tiền không?” Người đó đã rời bỏ chức vụ của mình, và đến và được thuyết phục.

53 Anh em thấy đấy, Chúa Jêsus đang cố gắng nói với họ, “Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta. Ai trong các ngươi có thể lên án Ta về tội lỗi, là sự không tin? Nếu Ta không làm ứng nghiệm tất cả những lời đã được chép về Ta, thì các ngươi có thể chỉ tay về phía Ta; nhưng Ta đã làm hoàn toàn chính xác những gì Kinh Thánh nói Ta sẽ làm.”

54 Ô, nếu hội thánh chỉ có thể nhận lấy chỗ đứng đó, tối nay, như một đại diện của Chúa Jêsus Christ, và nói, “Chúng con thiếu sót chỗ nào? Đức Chúa Trời ôi, con muốn sống để thấy ngày mà hội thánh của Chúa Jêsus Christ có thể là một trong mục đích và tấm lòng và thân thể, đứng trong quyền năng được xúc dầu trọn vẹn của Đức Thánh Linh, để thực hiện và làm việc giống như Chúa Jêsus Christ đã làm, cũng với Đức Chúa Trời ở trong họ.”

55 Bây giờ Ngài bắt đầu quay trở lại và quở trách họ. Họ biết rằng Đức Chúa Trời, trong tất cả các thế hệ, đã ban đến những ân tứ. Và khi Đức Chúa Trời ban đến một ân tứ cho trái đất, và nó bị từ chối, dân tộc đó hay thế hệ đó đi vào sự phán xét. Và nếu Đức Chúa Trời ban đến một ân tứ và nó đã nhận được, thế hệ đó được ban phước.

56 Tôi đã suy nghĩ tối nay, khi tôi đi qua, suy nghĩ về điều này, rằng, “Sẽ thế nào nếu cả nước Mỹ, tối nay, tin vào sự ban cho của Đức Chúa Trời mà chúng ta đã nhận được?”

57 Chúa Jêsus ở đây nhắc đến thời của—của Giô-na, hay Giô-na thật sự là như thế nào. Và nhiều người lên án Giô-na, và họ nói rằng Giô-na là một...Anh em nói, “Ngài là một Giô-na. Ngài đã làm *điều này, điều kia*,” bởi vì Giô-na, chúng ta nghĩ, đã đi ra ngoài ý muốn của Chúa.

58 Nhưng hãy để tôi cố gắng biện minh điều đó, tối nay. Kinh Thánh nói, “Chúa định liệu các bước chân của người công bình.” Đôi khi, Ngài khiến chúng ta làm những điều rất trái ngược với những gì chúng ta nghĩ; nhưng chúng ta luôn luôn, nếu chúng ta đang đi theo sự dẫn dắt của Thánh Linh, chúng ta luôn ở trong ý chỉ của Ngài. Đức Chúa Trời làm những gì Ngài muốn. Ngài đã khiến Pha-ra-ôn dấy lên vì cùng một mục đích; và đã gọi, nói Ngài yêu Gia-cốp và Ngài ghét Ê-sau, trước khi họ được sanh ra. Bây giờ mục đích của Đức Chúa Trời phải được ứng nghiệm. Người thợ gốm có thể...hay đất sét nói với người thợ gốm, như chúng ta tìm thấy trong Rô-ma 8 và 9.

59 Hãy xem, chúng ta thấy ở đây rằng Giô-na được Đức Chúa Trời truyền lệnh đi xuống thành Ni-ni-ve, để rao giảng, và nói rằng trong vòng bốn mươi ngày thành phố đó sẽ bị hư mất, bởi vì Ni-ni-ve là một thành phố lớn đầy tội lỗi, một đất nước ngoại giáo. Họ đã tôn thờ những thần tượng. Họ đã có, nghề nghiệp của họ chủ yếu là đánh cá, bởi vì họ ở bên cạnh bờ biển. Và nghề nghiệp của—của họ là để...nghề nghiệp, là đánh cá. Và Giô-na, thay vì lấy một con tàu...Và có lẽ con tàu đã không đi ngay vào lúc đó. Nhưng ông đã đi tàu đến Ta-rê-si. Và chúng ta tìm thấy và hiểu được rắc rối mà Giô-na đã mắc phải, ở ngoài đó trên biển. Tôi tin rằng tất cả điều đó đã được định trước của Đức Chúa Trời. Biển nổi sóng, và Giô-na nói, “Hãy trói tay tôi và ném tôi xuống tàu.” Và Đức Chúa Trời đã chuẩn bị một con cá, như chúng ta gọi là “cá voi,” và để nuốt nhà tiên tri.

60 Cách đây vài năm, tôi đã ở Louisville, Kentucky, họ—họ có một con cá voi trên...xương của một con cá voi, trên một—trên một toa xe trần. Và anh chàng Ricky trẻ này đang đứng đó, với cặp kính trên mũi, và dường như có nhiều học vấn hơn là sự thông minh để kiểm soát, anh ta đang cố gắng giải thích về con cá voi này. Anh nói, “Anh biết đấy, truyền thuyết xưa của Kinh Thánh, rằng một con cá voi đã nuốt Giô-na.” Anh ấy nói, “Đó chỉ là một huyền thoại.” Nói, “Bởi vì, anh thấy đấy, anh hầu như không thể nhét một quả bóng qua cổ họng của nó, nó quá nhỏ, và nó không thể nuốt chửng một người.”

61 Điều đó thật quá sức chịu đựng đối với tôi. Tôi—tôi nói với

anh ấy, tôi nói, “Thưa anh, tôi—tôi muốn sửa lại điều đó.”

Anh ấy nói, “Gì vậy?”

62 Và tôi nói, “Anh thấy đấy, ông ấy có thể...Con cá voi đó có thể không thể nuốt được ông ấy, nhưng Kinh Thánh nói, rằng, ‘Đức Chúa Trời đã sắm sẵn một con cá.’ Nó được cấu tạo đặc biệt. Đức Chúa Trời đã làm cho nó đủ lớn để nuốt chửng ông ấy.” Thấy không? Tôi—tôi thật sự cảm thấy mình là kẻ phản bội Kinh Thánh nếu tôi không đưa ra lời chứng của mình, tỏ ra thái độ rõ ràng, vì mọi người đứng đó đang cười. Tôi nói với anh em, đó là một điều khác biệt khi điều đó được nói, đấy, nó không quá buồn cười, khi tôi nói, “Anh em không biết Kinh Thánh. Kinh Thánh nói, ‘Đức Chúa Trời đã sắm sẵn một con cá.’ Ngài đã làm một điều đặc biệt này.”

63 Giống như một cô bé lần nọ, đi từ nhà thờ, nói rằng cô ấy hạnh phúc. Mái tóc nhỏ của cô chải ngược, và cô đang có một thời gian tuyệt vời, hát ngợi khen Đức Chúa Trời. Người vô đạo ở góc phố nói, “Cô rất vui về điều gì, thưa cô?”

Cô ấy nói, “Tôi vừa được cứu, được lên Thiên đàng.”

64 Anh ấy nói, “Cái gì mà cô có dưới cánh tay của cô, cái đó người ta gọi là Kinh Thánh à?”

Cô ấy nói, “Vâng, thưa ông, đúng vậy.”

Nói, “Cô tin điều đó à?”

Nói, “Mọi Lời của nó.”

65 Nói, “Ồ, tôi nghĩ cô tin câu chuyện đó về con cá voi nuốt chửng Giô-na chứ?”

66 Cô nói, “Vâng, thưa ông, tôi tin điều đó. Nếu Kinh Thánh nói rằng Giô-na đã nuốt con cá voi, tôi sẽ tin điều đó.”

67 Và anh ta nói, “Vậy thì làm thế nào cô sẽ chứng minh rằng—rằng con cá voi đã nuốt Giô-na, bất cứ cách nào khác ngoài đức tin?”

Cô nói, “Khi tôi lên Thiên đàng, tôi sẽ hỏi Giô-na.”

Anh ta nói, “Thế thì điều gì xảy ra nếu Giô-na không có ở đó?”

⁶⁸ Nói, “Thế thì anh sẽ phải hỏi ông ấy.” Vì vậy nó chỉ cho thấy những gì sẽ xảy ra, anh ta đã đi theo hướng khác. Và điều đó gần như diễn tả nó.

⁶⁹ Nhưng tôi tin rằng con cá voi đã nuốt Giô-na. Bây giờ, với những bàn tay bị trói, trong bụng cá voi, trên mặt biển, sâu khoảng bốn mươi mét.

⁷⁰ Bây giờ phụ nữ các chị biết, bởi những con cá vàng nhỏ của các chị. Một con cá di chuyển trong nước, để tìm kiếm thức ăn của nó. Và sau khi nó tìm thấy thức ăn của nó, nó lấp đầy cái bụng nhỏ của nó, nó lặn xuống đáy bể và để những cái vây nhỏ bé nhỏ của nó ở đó. Đấy, nó đang nghỉ ngơi. Vây của nó giữ nó lại. Và bây giờ nó được thư giãn bởi vì nó mệt mỏi vì sự đi chuyển.

⁷¹ Chúng ta hãy nghĩ con cá lớn này đã làm điều tương tự. Khi nó nuốt nhà tiên tri, nó đi xuống đáy, trọng lượng lớn nhiều tấn của nó, nằm xuống dưới đáy bây giờ, với vị tiên tri trong bụng mình. Và nhà tiên tri vẫn còn sống. Nó đã nuốt chửng ông. Và Giô-na chắc hẳn đã bị lật, nằm xuống trong bụng cá voi. Và, anh em biết đấy, ở mọi nơi ông nhìn, ông có thể thấy bụng cá voi.

⁷² Và tôi thường nghĩ về nhiều người, nói, “Tôi đã được cầu nguyện cho tối hôm qua, nhưng tay tôi không tốt hơn. Tôi đã được cầu nguyện cho, và tôi không nghe tốt hơn nữa.”Ồ, các bạn đang nhìn vào các triệu chứng, chừng nào các bạn nhìn vào điều đó. Nếu mục sư của anh em đã cầu nguyện cho anh em, đã xức dầu cho anh em, hay bất cứ hệ thống nào người ấy sử dụng Kinh Thánh của Đức Chúa Trời, anh em phải tin điều đó. Anh em phải tin điều đó.

⁷³ Bây giờ tôi không nghĩ rằng bất cứ ai trong chúng ta đã từng có nhiều triệu chứng như Giô-na đã có, vì, mọi cách mà ông nhìn, đó là bụng cá voi. Nhưng anh em biết ông nói gì không? Ông nói, “Chúng đang nói dối.” Ông sẽ không tin điều đó. Ông nói, “Tôi sẽ ngược trông đèn thánh của Ngài một lần nữa.”

⁷⁴ Bây giờ Giô-na biết rằng khi Sa-lô-môn dâng hiến đèn thờ, Đức Chúa Trời đã chứng thực sự Hiện diện của Ngài tại đèn thờ, bằng cách đến như Trụ mây, và đi vào và đi qua phía sau Nơi Thánh, trên Ngõ Thi ân và trên hòm giao ước, và ngự xuống. Và

Sa-lô-môn đã cầu nguyện, “Lạy Chúa, nếu dân sự Ngài gặp hoạn nạn, ở bất cứ đâu, và sẽ nhìn về nơi thánh này, và cầu nguyện, thì Ngài đủ nghe họ từ Thiên đàng.”

⁷⁵ Bây giờ, nếu Giô-na, trong những hoàn cảnh đó, có thể có đức tin vào lời cầu nguyện của một người, một con người, mà sau đó sa ngã; và trên một đền thờ được xây dựng bởi bàn tay của con người, mà Đức Chúa Trời đã đến; và được giải cứu khỏi những triệu chứng như vậy, như thế; huống chi chúng ta nên biết biết bao nhiêu nữa, tối nay, dưới hoàn cảnh nhỏ bé của chúng ta, ngay giữa sự Hiện diện của Chính Đức Chúa Trời vĩ đại, nơi chúng ta thấy nhiều người được chữa lành, được cứu, và đẩy dấy Đức Thánh Linh! Đừng nhìn về phía đền thờ tự nhiên; nhưng hãy nhìn lên đền thờ trên Trời, nơi Đấng Christ ngự bên hữu Đấng Uy Nghiêm, và quyền năng, với Huyết của Chính Ngài, để cầu thay cho sự xưng tội của chúng ta. Chúng ta nên hổ thẹn về sự yếu đuối của mình. Bây giờ, cho đến khi anh em có thể có đức tin tốt hơn Giô-na đã có, đừng chỉ trích ông.

⁷⁶ Để ý, rồi chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời, dưới lời cầu nguyện đó và đức tin đó...Ngài có thể đặt một cái lều dưỡng khí ở đó; Tôi không biết Ngài đã làm gì. Nhưng ông đã ở lại, theo Lời của Chính Đấng Christ, ba ngày đêm trong bụng con cá voi đó. Và rồi chúng ta hãy nghĩ về điều đó, khoảng, có thể là khoảng mười một giờ trong ngày, tất cả những người đánh cá gần như sẵn sàng cho bữa ăn giữa trưa của họ, và họ sẽ thả lưới của họ. Và những người ngoại giáo này tôn thờ động vật, và thần biển cả là cá voi. Và gần như giữa ngày, ở đây thần biển đến, con cá voi, nhả ra, và vị tiên tri bước ngay ra khỏi miệng nó. Không ngạc nhiên khi họ đã ăn năn, chắc chắn, bởi vì thần đã phun ra nhà tiên tri. Và ông đi khắp các đường phố, nói, “Trong vòng bốn mươi ngày nơi này sẽ bị hủy diệt.” Đây, Đức Chúa Trời biết cách làm các việc như thế nào.

⁷⁷ Bây giờ, họ cầu xin Chúa Jêsus cho một dấu lạ, và Ngài đã bảo họ rằng, “Một—một dòng dõi gian ác và gian dâm tìm kiếm những dấu lạ.” Và, bây giờ, tôi biết có một sự thông giải mà Ngài đang muốn nói đến họ. Đúng vậy. Nhưng tôi sẽ chỉ tiếp tục điều đó, có một nghĩa kép.

⁷⁸ Khi nào chúng ta đã từng có một thể hệ gian ác và gian dâm hơn chúng ta ngay bây giờ? Một thể hệ gian ác và gian dâm! Họ sẽ nói với anh em, đi ra ngoài đường phố, nói, “Anh có phải là người chữa lành Thiên liêng không?”

“Không. Đấng Christ là vậy.”

⁷⁹ “Ồ, nếu anh là người chữa lành, hay anh tin, anh nói mình là người chữa lành; tôi biết một anh chàng bị đau ở dưới đây, hãy đến chữa lành cho anh ta. Tôi biết anh nói anh đã làm kẻ chết sống lại; một người đã chết và anh đã khiến anh ta sống lại à? Chúng ta có một nghĩa địa đây họ ở dưới đây; hãy chứng minh điều đó cho chúng ta.”

⁸⁰ Hãy nhớ, đó cũng chính là ma quỷ đã nói, “Nếu Ngài là Con Đức Chúa Trời, hãy ra lệnh cho những hòn đá này trở thành bánh.”

⁸¹ Cũng chính con quỷ già đó đã đặt một miếng giẻ che mắt Chúa chúng ta, trong cung điện sáng hôm ấy, che mắt Ngài, và họ lấy một cây gậy, những người lính say rượu, cãi lộn, và lấy nó đánh vào đầu Ngài, và rồi chuyển cây gậy này đến người khác, và nói, “Chúng tôi hiểu rằng Ngài biết những bí mật của lòng. Chúng tôi hiểu rằng Ngài là một tiên tri. Nếu Ngài là một tiên tri, hãy nói tiên tri và nói cho chúng tôi biết ai đã đánh Ngài. Thế thì chúng tôi sẽ tin điều đó.” Đấy, đó cũng là con quỷ xưa đó. Thấy không? Đức Chúa Trời không làm hề cho ai cả.

⁸² Cũng chính ma quỷ đó đã nói, “Hãy xuống khỏi thập tự giá. Chúng ta hãy xem Ngài thực hiện một phép lạ.” Ma quỷ đó sống ngày nay.

⁸³ Và Chúa Jêsus phán, rằng, “Một dòng dõi gian ác, yếu đuối, gian dâm sẽ tìm kiếm một dấu lạ, và họ sẽ có được điều đó. Vì như Giô-na đã ở trong bụng cá voi, trong ba ngày và ba đêm, Con Người cũng sẽ ở trong lòng đất như vậy.” Thế thì Ngài đang nói về loại dấu lạ gì? Một dấu lạ của sự sống lại. Và sau hai ngàn năm rao giảng Phúc âm, hai ngàn năm bị chỉ trích, Kinh Thánh đã đi qua tất cả điều đó. Và, tối nay, Chúa Jêsus Christ ở giữa chúng ta, trong quyền năng của sự sống lại của Ngài, đang làm những việc

giống như Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây trên đất. Đây là thể hệ yếu đuối và gian dân đó.

⁸⁴ Thánh Giăng 14:12, Chúa Jê-sus phán, “Kẻ nào tin Ta, người ấy cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Thấy không? “Tuy nhiên còn ít lâu nữa và thế gian, trật tự vũ trụ, sẽ không thấy Ta nữa, tuy nhiên các người sẽ thấy Ta. Đó là kẻ không tin, thế gian, trật tự thế gian, trật tự giáo hội, sẽ không nhìn thấy Ta nữa. Tuy nhiên, các người sẽ thấy Ta, kẻ tin, vì Ta sẽ ở cùng các người, ngay cả trong các người, cho đến tận thế.”

⁸⁵ Và dòng dõi gian ác và gian dân này mà chúng ta có trên đất, làm trò cười về Lời nguyên thủy của Đức Chúa Trời, làm trò cười về—về hội thánh, tối nay nó nhận được một dấu lạ của sự sống lại. Bởi vì, những điều mà Chúa Jê-sus Christ đang làm ngày nay, trong hội thánh, không có một người nào trên thế giới có thể làm điều đó ngoài Chúa Jê-sus Christ. Và đó là một dấu hiệu cho thấy Ngài đang sống động tối nay. Ngài đã sống lại từ kẻ chết, cách đây hai ngàn năm, và thật sự sống động tối nay như Ngài đã có khi Ngài bước đi ở xứ Ga-li-lê. A-men. Dấu lạ của sự sống lại!

⁸⁶ Rồi chúng ta để ý, tiếp tục, Ngài đề cập đến thời của Sa-lô-môn. Ngài phán, “Những người ở thành Ni-ni-ve đã ăn năn về sự giảng dạy của Giô-na, và có một người vĩ đại hơn Giô-na ở đây.” Ngài phán, “Và như trong thời Sa-lô-môn, nữ hoàng phương Nam đến từ nơi xa nhất của thế giới thế nào, để nghe sự khôn ngoan của Sa-lô-môn, và một người vĩ đại hơn Sa-lô-môn đang ở đây.”

⁸⁷ Đấy, họ không thể hiểu được điều đó. Họ dốt đặc. Ê-sai nói, “Họ có mắt mà không thấy, tai mà không nghe được.”

⁸⁸ Tôi sẽ nói điều này với tình yêu thương. Ngũ Tuần, nó hầu như đang diễn ra theo cùng một cách. Điều mà Đức Chúa Trời đã hứa, đi qua ngay trên chúng ta, và chúng ta cứ để mặc nó. Có vấn đề gì với những người Ngũ Tuần, là đây, họ đã thấy rất nhiều về Đức Chúa Trời...

⁸⁹ Nó nhắc tôi nhớ đến một câu châm ngôn cổ, hay một câu chuyện tôi đã đọc một lần về một tác giả đã viết về biển cả, và ông nói ông chưa bao giờ nhìn thấy nó. Giống như chúng ta hiểu rằng Stephen Foster, tác giả dân gian được yêu mến, đã viết về

Sông “Swanee”, và chưa bao giờ nhìn thấy Sông Suwannee. Và nhà văn này đã viết về biển, và chưa bao giờ nhìn thấy biển. Một lần nọ ông có một chuyến đi đến biển. Và trên đường đi ông đã gặp một người thủy thủ già, thủy thủ già lão luyện, đang đến gần, với bộ râu bạc trên mặt, và ngậm tẩu thuốc lá làm bằng lõi ngô trong miệng. Ông nói, “Anh đi đâu, người bạn tốt của ta?”

⁹⁰ Anh nói, “Tôi đi ra biển.” Anh ấy nói, “Tôi là một—tôi là một nhà thơ.” Anh ấy nói, “Tôi—tôi chỉ muốn thấy nó. Tôi muốn nhìn thấy những con sóng trắng của nó khi những con sóng bạc đầu tung lên trên trời xanh. Tôi muốn nhìn thấy sự phản chiếu của bầu trời trong làn nước xanh, ngửi thấy mùi muối trong không khí. Tôi muốn nghe những con mòng biển khi chúng kêu và kêu, khi chúng đi đi lại lại trên mặt nước.”

⁹¹ Ông già đầy kinh nghiệm lấy ống tẩu làm bằng lõi ngô ra khỏi miệng, và nhổ nước bọt. Ông nói, “Tôi được sinh ra trên đó, cách đây sáu mươi năm. Tôi không thấy điều gì quá quyến rũ về nó.” Tại sao? Ông đã thấy rất nhiều về điều đó, nó trở nên bình thường đối với ông.

⁹² Và đó là vấn đề với anh em những người Ngũ Tuần. Anh em thấy rất nhiều những lời ngợi khen và phước hạnh của Đức Chúa Trời, cho đến nỗi nó trượt ngay qua anh em. Chúng ta phải tôn kính với những điều này, và tôn trọng mọi thứ mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta.

⁹³ Vậy thì, thời Sa-lô-môn, như bất cứ nhà thần học nào, người theo Kinh Thánh đều biết rằng đó là thời đại hoàng kim của người Hê-bơ-rơ. Họ không có chiến tranh. Họ, nó hầu như giống như một Thiên hi niên đối với họ. Thời đại tuyệt vời! Họ đã xây dựng đền thờ. Tất cả các dân tộc đều kính sợ họ. Họ ngại làm bất cứ điều gì, bởi vì họ biết rằng dân sự đều nhất trí và đồng một lòng. Đức Chúa Trời đã ban cho họ một ơn, và họ tin điều đó. Họ đã chấp nhận nó, và với một tấm lòng và một sự đồng lòng họ làm việc với nó.

⁹⁴ Ồ, nếu chúng ta, người dân nước Mỹ có thể, tối nay, của tất cả những người Trưởng Lão, và Giám Lý, và Báp-tít, và Ngũ Tuần, phá bỏ truyền thống của anh em mà giáo phái của anh em đã xây dựng chung quanh anh em, đang chia rẽ tình anh em, “đường

như không có đức tin.” Nếu chúng ta có thể thoát ra khỏi cái vỏ cũ kỹ đó mà chúng ta đang ở trong, và có thể đến với nhau và chấp nhận ân tứ của Đức Chúa Trời, dựa trên cơ sở mà Ngài đã ban cho chúng ta, nó sẽ là nơi trú ẩn bom đạn tốt nhất mà tôi biết. Tôi thà đứng đằng sau điều đó, những lời hứa của Đức Chúa Trời, hơn là tất cả những hầm tránh bom mà họ có thể xây dựng. Làm thế nào, thật là một quốc gia, thật là một sự phục hưng sẽ có, cách mà các quốc gia khác sẽ sợ hãi để làm bất cứ điều gì về nó. Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta một ân tứ, nhưng chúng ta xem nhẹ nó.

⁹⁵ Chúng ta cố gắng mang nó đến trong một nhóm nhỏ, và nói, “Chúng tôi đã có nó, và anh không có gì khác để làm với nó, bởi vì anh không nhìn thấy qua cặp kính của tôi.” Chúng ta không được làm điều đó. Nó không đúng. Chừng nào ma quỷ có thể khiến anh em chiến đấu với nhau, nó không phải đánh nhau.

⁹⁶ Nhưng khi anh em thấy sự kết hiệp của những quyền năng của Đức Chúa Trời, nhóm họp hội thánh Ngài lại với nhau từ bốn phương trời, rồi anh em sẽ thấy điều gì đó xảy ra.

⁹⁷ Chúng ta thấy rằng, trong thời Sa-lô-môn, Đức Chúa Trời đã ban cho ông một ân tứ phân biệt. Đó là một ân tứ lớn, một ân tứ để phân biệt những ý tưởng, và vân vân, của sự khôn ngoan. Và mọi người tập hợp lại xung quanh nó. Họ đã tôn ông làm vua. Và, anh em biết đấy, ông trở thành chủ đề của thế giới. Mọi người đều nói về Y-sơ-ra-ên. Bây giờ, họ không có điện thoại và ti-vi, và các thứ, lúc đó, họ đưa tin tức từ môi đến tai. Và mọi người đi qua sẽ thấy ân tứ vĩ đại này của Đức Chúa Trời, đang hoạt động, và người ta sẽ, tại sao, họ sẽ—họ sẽ kể với mọi người. Và danh tiếng của ông đã lan ra khắp thế giới. Và tất cả họ không có chiến tranh, không có rắc rối, bởi vì họ đã chấp nhận ân tứ mà Đức Chúa Trời ban cho họ.

⁹⁸ Tất cả chúng ta, tối nay, chúng ta là tín đồ Trưởng Lão, Giám Lý, Báp-tít, Ngũ Tuần, tất cả có thể ném đi những ý tưởng của mình, và trở lại và xem những gì Đức Chúa Trời đã nói về Nó, và cách Ngài đã phán Nó được cho là được ban cho như thế nào. Ngài không thể thay đổi Nó. Cách Nó đã giáng xuống vào Ngày lễ Ngũ tuần, đó là cách Nó đã giáng xuống tại nhà của Cọt-nây. Và

mỗi lần Nó đã giảng xuống, Nó đã giảng xuống cùng một cách, dưới cùng một toa thuốc mà Phi-e-rơ đã viết ra, trong Công vụ. Và đó vẫn là cách nó đứng vững. Nó phải ở lại như vậy. Bất kỳ cách nào khác...Không có chỗ nào khác trong Kinh Thánh nơi mà họ đã từng tiếp nhận Nó cách nào khác hơn là thực hiện toa thuốc đó của Công vụ 2. Điều đó chính xác. Đó là, và chúng ta có được Nó ngày hôm nay, đó là cách nó phải đến.

⁹⁹ Nhưng trong sự chân thành, con người tin nhận Đức Chúa Trời và tin Ngài, nhưng nếu họ chỉ...Rồi họ tự tách ra, và, “Điều đó, chúng ta đã có *điều này* và đó là tất cả với Nó.” Rồi họ tự phân rẽ. Thế thì họ sẽ không nhận lấy sự khả thị mới. Họ tổ chức nó. “Đây là nó. Đây là giáo lý của chúng ta,” kết thúc bằng một—một dấu chấm. Nếu anh em có một giáo phái mà sẽ kết thúc giáo lý của anh em bằng dấu phẩy, “Chúng tôi tin *điều này*, cộng với nhiều như Đức Chúa Trời sẽ tỏ cho chúng tôi thấy,” thế thì điều đó ổn thôi, tôi sẽ đi vì điều đó; nhưng không bao giờ với một dấu chấm. Bởi vì, Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời, và thời gian đang trôi qua.

¹⁰⁰ Chúng ta luôn cố gắng nhìn lại và xem những gì Moody đã nói, những gì Sankey đã nói, những gì Finney đã nói, những gì Wesley đã nói, những gì Luther đã nói. Họ là con người của thời đó.

¹⁰¹ Khoa học không nhìn lại và thấy những gì khoa học đã nói. Tại sao, ba trăm năm trước, một nhà khoa học người Pháp đã chứng minh rằng nếu một người từng đi với tốc độ khủng khiếp ba mươi dặm một giờ, lực hấp dẫn sẽ đưa anh ta ra khỏi trái đất. Bạn có tưởng tượng khoa học hiện đại nói điều đó không? Ngày nay nó đang đi khoảng hai ngàn dặm một giờ, cố gắng tìm thứ gì đó để giữ cho thép không bị nóng chảy để anh ta có thể đi bốn ngàn dặm một giờ. Họ không nhìn lại và nhắc đến anh ta. Họ nhìn về phía trước.

¹⁰² Nhưng hội thánh luôn luôn nhìn lại. Chúng ta hãy nhìn lên! Vì, quyền hạn của họ bị giới hạn. Và chúng ta có quyền năng vô hạn, “Vì mọi sự đều có thể được cho những người tin nơi Đức Chúa Trời.” Đức tin chân chính thật sự sẽ chấm dứt mọi Lời mà Đức Chúa Trời ban cho, với một tiếng “a-men.” Không phải, “Ồ,

nó dành cho thế hệ khác.” Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi!

103 Bây giờ chúng ta thấy rằng Sa-lô-môn, tin tức lan truyền rất lớn cho đến nỗi nó đi xuống tận Sê-ba. Và họ đã có một nữ hoàng ở dưới đó, nàng phải là một quý cô xinh đẹp. Nàng sẽ cai quản dân sự của mình. Và, anh em biết, họ bắt đầu nói với bà rằng có một—một Đức Chúa Trời vĩ đại ở trên Y-sơ-ra-ên, và Ngài đã xức dầu cho một con người với ân tứ phân biệt là siêu nhân, rằng không ai có thể có sự khôn ngoan như thế. Nó phải đến từ một vị thần. Và, anh em biết đấy, “Đức tin đến bởi việc nghe, nghe Lời.” Và điều đó đã đập vào lòng bà, giống như đã làm với người đàn bà vô đạo đức nhỏ bé ở giếng nước đêm qua. Nó đập vào lòng bà, và bà bắt đầu khao khát tìm thấy về điều này.

104 Tôi nghĩ bất cứ ai trong chúng ta, khi chúng ta tìm thấy Sự sống Đời đời nằm ở đâu, bởi vì chúng ta đang cố gắng sống.

105 Ô, mỗi đoàn lữ hành đi qua, có lẽ bà sẽ giữ lại và đưa họ vào cung điện. “Các người có đi qua xứ Palestine không?”

106 “Vâng, chúng tôi có một số thuốc mỡ, và một số đồ trang sức và các thứ từ đó.”

“Ồ, có đúng về món quà vĩ đại đó của Đức Chúa Trời của họ không?”

107 “Đó là sự thật. Tôi đã thấy nó có tác dụng.” Đấy, đức tin đến bởi sự nghe.

108 Và rồi bà bắt đầu, bắt đầu khao khát. Bà muốn thấy điều đó, chính bà.

109 Bây giờ bà đã trải qua rất nhiều khó khăn. Điều đầu tiên, bà là một người ngoại giáo. Một điều nữa, bà là nữ hoàng. Và không nghi ngờ gì, để làm điều này, bà sẽ phải đến gặp thầy tế lễ của chính mình, để xin phép đi lên để nghe điều này. Vì vậy tôi có thể tưởng tượng...Nếu tôi dường như có vẻ báng bổ, tôi không muốn nói điều này bây giờ. Tôi sẽ chỉ đưa ra một vở kịch nhỏ ở đây. Tôi có thể tưởng tượng bà đi xuống gặp thầy tế lễ, và nói, “Thưa cha thánh?”

“Vâng, con gái ta,” thầy tế lễ nói.

110 “Ta đã nghe tin tức rằng ở trên Y-sơ-ra-ên họ có một Đức Chúa Trời ở trên đó, đó là một người được xúc dầu bằng sự phân biệt và quyền năng của Chính Ngài.”

111 “Bây giờ hãy lắng nghe, con gái. Nếu, nếu các vị thần vĩ đại sẽ hành động, nó sẽ hành động giữa chúng ta.” Anh em biết đấy, tất cả họ không phải là những thầy tế lễ ngoại giáo, để tin điều đó. Thấy không? “Nếu họ hành động, họ sẽ làm bất cứ điều gì trong tổ chức của chúng ta. Họ sẽ không ở giữa những người khác, đấy. Rốt cuộc, họ là một đám thánh quá máu.”Ồ, tôi không muốn nói điều đó, đấy, nhưng anh em biết đấy. “Họ—họ—họ, họ không nhiều lắm. Đó chỉ là một đám người cuồng tín. Họ kể đủ thứ chuyện về việc băng qua Biển Đỏ, mà không có gì ngoài những huyền thoại. Vì vậy người không thể tin vào đám người đó, bởi vì họ—họ chỉ là một đám người tính khí thất thường. Bây giờ nếu có bất kỳ quyền năng nào, thì đó là ở trong thần vĩ đại, Đa-gôn, hoặc một số trong những người này ở đây.”

112 Tôi có thể nghe người đàn bà nhỏ bé, nói một phút, bà nói, “Nhưng, ông biết đấy, họ nói với ta rằng Đức Chúa Trời này mà họ đã lên đó là một Đức Chúa Trời thật.”

“Ồ,” ông nói, “con gái à, đó là một vị thần thực sự.”

“Nhưng, họ, họ nói với ta rằng Đức Chúa Trời này ở trên đó có sự sống.”

113 Hãy xem, khi—khi—khi điều gì đó thực sự đang nắm chặt trong lòng, Đức Chúa Trời sẽ nói chuyện với anh em nếu anh em cứ tiếp tục nói chuyện. Hãy xem, “Đừng nghĩ về các người sẽ nói gì; nó sẽ được ban cho các người trong giờ đó.”

114 Rồi nói, “Họ nói Đức Chúa Trời này ở trên đây là một Đức Chúa Trời yêu thương dân sự Ngài, rồi Ngài giáng xuống và Ngài bày tỏ chính Ngài qua dân sự Ngài.”

“À, chẳng có gì với điều đó. Hãy lắng nghe.”

Ồ, anh em nói gì? “Bây giờ chờ một chút. Ta sẽ đi lên.”

115 “Nếu con đi lên, con, tại sao, con sẽ mang theo sự ô nhục. Con đừng tham dự buổi nhóm phục hưng đó. Bởi vì, chúng ta không hợp tác, con biết đấy, vậy con không được làm điều đó.” Thấy không?

116 “Và cha biết đấy,” bà nói, ông nói, “bà cố của ta đã hầu việc thần tượng đó, bức tượng đó, hay bà ta và mẹ ta, tất cả những người của ta đã hầu việc cho họ những bức tượng, và không có một người nào trong họ cho thấy một chút sự sống. Chúng chỉ là...Ta không quan tâm cha có thể đọc bao nhiêu cuộn giấy, và nhiều hơn thế nữa, chúng đã không cho thấy một dấu vết của sự sống. Và họ nói, ‘Đây là Sự Sống.’ Và đây là...Ta quan tâm về điều đó.”

117 “Ồ, tôi có thể nghe ông ấy nói, ‘Bây giờ, hãy xem, nếu người đi lên đó, ta sẽ phải dứt phép thông công người. Ta sẽ dứt của người...Người là thành viên chi hội ở đây, người biết đấy. Và nếu ta...Và người có phẩm giá, và người sẽ hạ thấp uy tín của mình nếu người đi đến giữa một nhóm như thế.’ Thấy không?”

“Chà, hãy xem nó có uy tín, hay không!”

118 Anh em biết đấy, khi Đức Chúa Trời đi đến tác động tấm lòng của người nào đó, sẽ không có gì cản đường họ. Họ sẽ đến đó, dù sao đi nữa, và Đức Chúa Trời sẽ nhìn thấy điều đó; Tôi không quan tâm đó là chồng, vợ, con cái, thầy giảng, mục sư, bất cứ ai, khi sự đói khát đến với Đức Chúa Trời.

119 Bây giờ chúng ta tìm thấy người phụ nữ nhỏ bé, khi bà đã sẵn sàng, bà nói, “Ồ, ta—ta sẽ đi, dù sao đi nữa.”

120 “Nhưng chúng ta sẽ dứt phép thông công người. Tên của người sẽ không có ở đây.”

“Ồ, ông cũng có thể bỏ nó, bởi vì ta sẽ đi.”

121 Vì vậy bây giờ, bà phải trả giá. Rất nhiều người trong chúng ta không muốn trả giá. Chúng ta thà nắm giữ tín điều nào đó.

122 Bây giờ, người nữ ấy không nghi ngờ gì đã nghiên cứu những cuộn giấy của tôn giáo này. Người đã thấy rằng đó là bản chất của Đức Chúa Trời; và Đức Chúa Trời đó, Đức Chúa Trời khôn ngoan, đã được ban cho một con người, rằng chính Đức Chúa Trời đang bày tỏ chính Ngài, không phải qua thần tượng ngu ngốc nào đó, nhưng qua một con người.

123 Cách mà ngoại giáo là một loại hoàn hảo, hay là, một hình bóng chống...hay là, một loại Cơ-đốc giáo, cách mà người thờ phượng ngoại giáo sẽ sắp mình xuống trước một thần tượng và

phủ phục chính mình, theo cách như vậy, rằng người ấy—người ấy tin rằng thần tượng đó nói chuyện lại với ông.

¹²⁴ Giống như người—người—người da đỏ Anh-điêng Navaho. Họ đã đặt con rùa cho thần mưa, với bùn trên lưng, và họ làm hình tượng đó. Và tạo ra một cái vỏ rỗng, và họ sẽ gọi ra, và họ có thể nghe tiếng vọng lại của chính họ, và họ nghĩ rằng đó là thần mưa đang nói chuyện lại với họ.

¹²⁵ Thật là một sự khác biệt đối với Cơ-đốc giáo, mặc dầu. Chúng ta sắp mình trước một Đức Chúa Trời siêu nhiên không phải là thần tượng, và chúng ta được đầy dẫy với Ngài và trở nên thần tượng của Ngài, hình ảnh sống động của Ngài về Ngài, đang làm việc, bước đi trên đất như một sự đại diện sống động của Đức Chúa Trời mà chúng ta hầu việc. Đức Chúa Trời ở trong một con người! Nó trái ngược với ngoại giáo; họ sắp mình trước một Mari hay một Giô-sép, hay một vị thánh nào đó, hay điều gì khác như thế, đã chết trong nhiều năm. Và, nhưng, anh em thấy đấy, Đức Thánh Linh đến trong bản thể sống, không phải vào trong một thần tượng đã chết; nhưng vào trong sinh vật sống, và làm việc qua sinh vật đó, không phải qua thần tượng. “Các người là đền thờ của Đức Chúa Trời.” Thấy không?

¹²⁶ Vì vậy chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời không thay đổi, Ngài làm điều tương tự tối nay như Ngài đã làm trong thời Sa-lô-môn. Ngài ban cho Sa-lô-môn ân tứ này.

¹²⁷ Và chúng ta thấy, bây giờ người phụ nữ nhỏ bé phải sẵn sàng. Bây giờ, bà có nhiều điều phải đương đầu. Bà đã gặp nhiều hoàn cảnh và nhiều trở ngại, nhưng không phải đức tin của bà. Đức tin của bà không có chút trở ngại nào.

¹²⁸ Bây giờ bà nghĩ thế này, “Ta sẽ đi lên đó. Và nếu ta đi, và nếu điều đó đúng, ta sẽ ủng hộ nó. Nếu nó không đúng, ta có thể mang các món quà về nhà.”

¹²⁹ Anh em biết đấy, bà nên nói chuyện với một số người Ngũ Tuần. Đúng vậy. Ủ-m. Đúng vậy. Đi ra đây và tự xưng mình là Ngũ Tuần, và ủng hộ các chương trình phát thanh làm trò cười về điều mà bạn tin? Và nó thuộc về giữa dân sự của chính anh em, để giúp đỡ chương trình của Đức Chúa Trời. Thấy không?

130 Bây giờ, nhưng bà đã lấy tiền, vàng và nhũ hương, và vân vân, và bà đã chết một số con lạc đà.

131 Bây giờ, một điều khác, nàng đã có một—một cuộc hành trình nguy hiểm. Hãy nhớ, con cháu của Ích-ma-ên đã ở trong sa mạc, và họ là những kẻ cướp. Và thật dễ dàng cho đám cướp đó phục kích nữ hoàng nhỏ bé này, với một vài hoạn quan canh gác, và giết những người đó và lấy tất cả kho báu này.

132 Nhưng, anh em biết đấy, khi anh em đang đói và khao khát Đức Chúa Trời, anh em không thấy sự nguy hiểm nào, anh em không thấy gì cả. Anh em đang cố gắng đến với Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời luôn luôn thấy rằng anh em đến đó.

133 Bà muốn đến đó. Đó là ước muốn trong lòng bà, vì vậy Đức Chúa Trời sẽ thấy rằng bà đã có được điều đó. Bây giờ, bà không hề nghĩ về sự nguy hiểm.

134 Anh chị em không nghĩ về sự nguy hiểm. Anh chị em không nghĩ về những lời chỉ trích. Các bạn không quan tâm những gì người khác nói. Nếu lòng anh chị em rất khao khát Đức Chúa Trời, mục tiêu duy nhất anh chị em có là đến với Ngài. Không có gì quan trọng bằng cách bạn phải đến đó. Chỉ cần đến đó! Bây giờ, bà có cùng mục tiêu đó.

135 Và bây giờ, không nghi ngờ gì, bà đã có tất cả các cuộn giấy và đang đọc, khi đi tiếp tục. Họ phải đi vào ban đêm, bởi vì, Sa mạc Sahara đó, những tia nóng trực tiếp đó rất, rất nóng.

136 Bây giờ cứ suy nghĩ, bà đã phải đi một quãng đường dài như thế nào, để thấy được sự khôn ngoan của Sa-lô-môn. Nếu anh chị em đo nó trên bản đồ của mình, nó là một con đường dài dưới đó, khoảng ba trăm dặm. Và anh chị em biết nó đã mất bao lâu không? Bấy giờ, bà không đi trong chiếc xe Cadillac có máy lạnh, nhưng đi trên lưng lạc đà. Và bà đã mất chín mươi ngày, ba tháng, để đến đó.

137 Không ngạc nhiên khi Chúa Jêsus phán, “Người sẽ đứng với thế hệ này và lên án nó.” Một số người sống bên kia đường phố, thậm chí không muốn làm đến nhà ai nơi điều tương tự xảy ra. Đúng vậy. A-men. Không ngạc nhiên khi bà sẽ đứng trong sự Phán xét với thế hệ bây giờ, và lên án nó. Không, khi chúng ta có

những chiếc Cadillac có máy điều hòa, và xe lửa và máy bay, và mọi cách, Đức Chúa Trời chỉ đặt nó ngay trong tay anh chị em và chúng ta vẫn không làm điều đó. Và bà đã đến suốt quãng đường đó để nghe sự khôn ngoan của Sa-lô-môn, và một đấng cao trọng hơn Sa-lô-môn đang ở đây, Chính Chúa Đức Chúa Trời! Để ý!

138 Rồi chúng ta thấy rằng bà đã bắt đầu băng qua sa mạc, đang đọc những cuộn giấy đó, cuối cùng bà tiếp tục cho đến khi bà đến đó.

139 Bà có thể đi lên sân, sân cung điện hay bất cứ nơi nào, và dựng lều của bà, theo phong tục thời đó, với những người hầu gái nhỏ của bà và những hoạn quan của bà, dựng lên.

140 Và rồi chúng ta hãy cứ suy nghĩ, sáng hôm sau, tiếng chuông rung lên và—và tất cả những tiếng kèn vang lên, sự ca hát tiếp tục, và bà đi vào và kiểm một chỗ ngồi phía sau. Bà đến để tìm ra nó là gì, sự thật hay không. Bà muốn tự mình tìm thấy. Bà không muốn ngồi dưới đó. Nếu bà nghe điều tuyệt vời này, bà sẽ không nhận lấy những gì người khác đã nói về nó. Bà muốn tự mình tìm thấy.

141 Giống như Phi-líp đã nói với Na-tha-na-ên, trong bài học của chúng ta tối hôm qua, đã nói, “Có điều gì tốt đến từ Na-xa-rét chẳng?” Hay là đến từ...Tôi sẽ nghĩ về nơi đó trong một phút, nơi Ngài đến. Nói, “Có điều gì tốt lành đến từ Na-xa-rét chẳng?”

142 Nói, “Hãy đến xem. Đừng ở lại đó và chỉ trích. Hãy đến, tự tìm hiểu.”

143 Nếu như chúng ta chỉ có thể làm điều tương tự tối nay. Hãy đến, xem! Hãy lấy Kinh Thánh của bạn, kiểm tra những gì bạn thấy đang diễn ra. “Hãy tra xem Kinh Thánh,” Chúa Jê-sus phán, “vì Chúng là những Lời làm chứng về Ta.” Ngài là Lời. Và Chính Kinh Thánh là Lời, vì vậy Nó làm chứng về Ngài khi Kinh Thánh trở nên Sự sống cho anh em, khi Nó được bày tỏ trong anh em.

144 Bây giờ chúng ta thấy rằng bà đã đọc những cuộn giấy, và bà biết bản chất của Đức Giê-hô-va là gì: mọi sự khôn ngoan. Và khi bà dựng lều nhỏ của mình, cất những món quà của mình lại trong góc, tìm hiểu xem nó có đúng hay không. Nếu nó đúng, nó xứng đáng với mọi thứ nàng có. Nếu không đúng, hãy lấy nó lại.

145 Và tôi cũng nghĩ như vậy tối nay. Nếu kế hoạch cứu rỗi này mà chúng ta đang tranh cãi là đúng, chúng ta nợ mọi thứ mà chúng ta có, đời sống của chúng ta, thời gian của chúng ta, mọi thứ khác của chúng ta. Nếu nó không đúng, thì hãy tìm ra điều gì đúng; bởi vì anh em chỉ có một đời sống này, và nó sẽ sớm chấm dứt. Hãy tra xem Kinh Thánh, trước tiên, và xem nó có so sánh với Kinh Thánh không.

146 Rồi chúng ta thấy người phụ nữ nhỏ bé này có một chỗ ngồi phía sau, giống như tất cả những người mới đến cố gắng làm điều đó đôi khi. Và sau khi tiếng kèn vang lên. Mục sư Sa-lô-môn đi vào, ngồi xuống. Buổi nhóm bắt đầu. Những thẻ cầu nguyện đã được gọi ra. Điều đó nghe có vẻ tệ, nhưng tôi đang cố gắng đi thẳng vào vấn đề. Và bà đã phát hiện ra bây giờ. Bà nói, “Ta sẽ thấy sự khôn ngoan này ở đâu.” Vì vậy khi bệnh nhân đầu tiên, tuy nhiên đến, hay bất cứ câu hỏi nào, đến trước Sa-lô-môn, ông đã bày tỏ điều đó. Bà nói, “Này, đúng vậy.”

147 Bây giờ, bà không muốn nói, “Người biết đấy, người đàn ông đó có thần giao cách cảm, ta tin vậy.” Lòng bà bắt đầu đổi. Bà bắt đầu tin, ngày này qua ngày khác.

148 Cuối cùng đã đến lúc Bà đứng trước ông. Bà cũng có một số bí mật. Và khi bà đến trước Sa-lô-môn, Kinh Thánh nói, rằng, “Không có điều gì trong lòng bà giấu giếm với Sa-lô-môn.” Ông đã bày tỏ mọi bí mật trong lòng bà.

149 Và khi điều đó được hành động trên bà, bà đã đứng như một người ngoại giáo trước dân sự, và bà nói, “Tất cả những gì ta nghe là thật, và nhiều hơn nữa.” Bà nói, “Phước cho những người ở đây thấy điều này xảy ra mỗi ngày.” A-men. Ồ, bà—bà hầu như, hụt hơi. Khi bà thấy rằng những người khác đã có nó tác động trên họ, và bà đã nó tác động trên mình, và bà tin Đức Chúa Trời.

150 Không lạ gì, không ngạc nhiên khi Chúa Jêsus đã phán rằng, “Người sẽ đứng với dòng dõi này.” Khi mà, Ngài đang đứng đó, đang làm chính điều giống như vậy, chỉ nhiều hơn về điều đó, và những dấu hiệu mạnh mẽ hơn; và họ đang đứng đó, “Hãy tỏ cho thấy,” nói, “hãy chỉ cho chúng tôi một dấu lạ từ Trời.” Ồ, người ta có thể bị mù làm sao! Ngài phán, “Người sẽ đứng trong sự Phán xét, với thế hệ này, và định tội nó.”

¹⁵¹ Và rồi sau hai ngàn năm rao giảng Phúc âm, và Đức Thánh Linh tuôn đổ trong những ngày sau rốt này, trên dân sự, những ân tứ của Đức Thánh Linh, và hứa rằng sự phân biệt vĩ đại này sẽ trở lại trong hội thánh lần nữa; bà sẽ làm gì với thế hệ này khi bà đứng đó, sau thời gian của bà cộng với hai ngàn năm rao giảng Phúc âm, trong những ngày sau rốt này để thấy những ân tứ, không phải ân tứ, nhưng những sự ban cho của Đức Thánh Linh? Bà đã đầu phục đời sống mình cho Đấng Christ. Tại sao?

¹⁵² Tôi phải kết thúc, bởi vì tôi không...Tôi muốn—tôi muốn cầu nguyện cho các bạn.

Thưa các bạn, hãy xem, họ nói, “Hãy chỉ cho chúng tôi một dấu lạ. Chúng tôi muốn...”

¹⁵³ Đó là vấn đề với những người Ngũ Tuần. Anh em đang tìm kiếm điều gì đó, và một trong những ngày này nó sẽ đi quá xa. Nó đi ngang qua các bạn, và các bạn không biết điều đó.

Hãy nhớ, trong thời của Ê-li, họ không biết ông.

¹⁵⁴ Trong thời của Giảng Báp-tít, họ không biết ông. Và ông đã được nói về, trong Kinh Thánh, rằng ông sẽ là, “Ta sai sứ giả của Ta đến trước mặt Ta, để dọn đường.”

¹⁵⁵ Và ngay cả các môn đồ đến với Ngài, nói, “Tại sao Ê-li phải đến?”

Ngài phán, “Người đã đến rồi, mà các ngươi không biết.”

¹⁵⁶ Họ không biết Chúa Jêsus là Đấng Christ, cho đến khi Ngài chết và được chôn.

Họ không biết rằng Irenaeus thuộc về hay...

¹⁵⁷ Tôi sẽ nói điều này, để tất cả mọi người sẽ biết. Họ không biết Joan xứ Arc là một vị thánh của Đức Chúa Trời, cho đến khi họ giết nàng. Giáo hội Công giáo đã đốt Joan xứ Arc, vì là một phù thủy, bởi vì nàng đã thấy những khả tượng và cầu nguyện cho người đau, làm cho người chết sống lại. Và giáo hội Công giáo đã gọi nàng là một phù thủy, và thiêu sống người nữ đó. Và khoảng hai trăm năm sau, họ thức tỉnh và thấy rằng nàng là một vị thánh. Dĩ nhiên, họ đã thực hiện một sự đền tội lớn, người ta đã đào xác họ lên và ném họ xuống sông. Vô lý!

158 Nhưng hãy coi chừng, nó có thể xảy ra giữa chúng ta, rằng sự việc có thể đến và được xác nhận rõ ràng bởi Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh, và bởi khoa học và mọi thứ khác, và nó sẽ đi qua chúng ta và chúng ta sẽ không biết. Rồi đứng trong ngày sau rồi, được xác định rõ ràng.

159 Con người vẫn vậy. Con người luôn ca ngợi Đức Chúa Trời vì những gì Ngài đã làm, và họ đang nói về những gì Ngài sẽ làm, và phớt lờ những gì Ngài đang làm. Đó là bản chất của con người.

160 Chúng ta hãy nhìn xem Ngài, những gì Ngài đang làm bây giờ. Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, cũng là Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã được bày tỏ trong Ngài. “Vào ngày đó các người sẽ biết rằng Ta đã ở trong Cha, và Cha ở trong Ta; Ta ở trong các người, và các người ở trong Ta.” Đức Chúa Trời giáng xuống từ Trụ Lửa, với một Người; và từ sự sống hy sinh của Người đó, Huyết đã thanh tẩy chúng ta và đi xuống trong chúng ta, đến sự thông công lần nữa, để kéo ra một hội thánh cho một Ê-đen một lần nữa.

161 Tại sao? Bây giờ yên lặng chỉ một phút. Điều này đã làm gì với người phụ nữ đó? Nàng là một người sùng đạo được tuyên xưng, nhưng lòng nàng đang đói khát để thấy điều gì đó có thật. Nàng muốn điều gì đó chân thật.

162 Nếu bạn đang đói để thấy điều gì đó có thật, Đức Chúa Trời sẽ tỏ cho bạn thấy điều đó. Bạn sẽ luôn tìm thấy những gì bạn đang tìm kiếm.

163 Điều đó nhắc nhở tôi, như tất cả anh chị em biết rằng tôi... Tôi đã nói chuyện với người bạn của tôi ở đây, Anh Brown, cách đây một lát. Tôi nhớ Chị Brown đang ở đâu đó ở đây, anh ấy nói; phước cho chị ấy. Thật tôi đã sống với họ những người dưới đó trong những ngày đầu tiên của chức vụ của tôi! Và Anh Brown hầu như là một người anh em ruột đối với tôi, vì anh ấy thích đi săn. Chị Brown đã mua cho anh một khẩu súng ngắn tự động Browning mới. Tôi hỏi anh ấy còn giữ nó không. Anh ấy nói, “Còn.” Tôi sẽ chuyển cho anh một khẩu súng trường, một trong những ngày này, tránh xa thứ bắn tung toé đó.

164 Bây giờ để ý. Nhưng trong việc đi săn, tôi thường đi lên rừng

phía bắc để săn nai, trên đường lên, New Hampshire và Maine, và đó là nơi sinh sống của hươu đuôi trắng. Và tôi đã có một người bạn đồng hành ở trên đó, tôi đã đi săn cùng. Và anh ta là một thợ săn giỏi, khoảng một phần tư dòng máu da đỏ Anh-diêng. Và anh em không phải lo lắng về anh ta; anh em sẽ không để lạc mất anh ta, anh ta biết đi đâu. Và anh là một thợ săn giỏi. Chúng tôi sẽ phân rẽ, và những nơi chúng tôi sẽ gặp nhau trên những ngọn núi trắng và những cánh rừng vĩ đại, nhưng chúng tôi sẽ tìm thấy nhau. Và chúng tôi không phải là những người đi trước; chúng tôi đã đi săn. Tôi thích đi săn với Bert.

¹⁶⁵ Anh ta là một thợ săn xuất sắc, nhưng anh ta là người độc ác nhất mà tôi từng thấy. Người đàn ông đó có một trái tim giống như đá. Anh ta thật tàn nhẫn. Anh ta có đôi mắt trông giống như một con thằn lằn, và anh ta—anh ta—anh ta thật tệ, chỉ đơn giản là tệ. Và anh thường thích bắn những con nai con, đó là con nai con bé nhỏ, chỉ làm cho tôi cảm thấy khó chịu. Anh ta sẽ giết những con nai nhỏ này, và tôi sẽ nói, “Bert, anh không xấu hổ làm điều đó sao?”

¹⁶⁶ Và anh ấy sẽ nói, “Đó chỉ là cách với các thầy giảng các anh, các anh quá nhát gan.”

Tôi nói, “Bert, đó không phải là nhát gan. Điều đó thật tàn nhẫn.”

¹⁶⁷ Bây giờ, nó ổn thôi, giới—giới—giới tính của con nai hay kích cỡ. Nếu luật pháp nói rằng anh em có thể giết một nai con, hãy tiếp tục và giết nó. Ồ, Áp-ra-ham đã giết một con bê và cho Đức Chúa Trời ăn. Không có gì sai với nai con.

¹⁶⁸ Nhưng chỉ để giết chúng và để chúng nằm đó, thật là xấu xa, đó là tội giết người. Và tôi không thích điều đó, và tôi muốn nói với anh ấy. Tôi muốn nói, “Bert, anh là bạn của tôi, và tôi thích anh, và anh là một thợ săn giỏi. Anh là một tay súng giỏi, bắn giỏi, bắn cừ khôi.” Tôi nói, “Tôi yêu anh, nhưng—nhưng anh—anh—anh tàn nhẫn.”

¹⁶⁹ Và anh ấy sẽ nói, “Ồ, Billy, nếu anh không phải là một thầy giảng, anh sẽ là một thợ săn giỏi.”

170 Và tôi nói, “Hãy lắng nghe, Bert, anh có thể là con người về điều này.” Tôi nói, “Điều đó sai.”

171 Anh ấy nói, “Anh...” Tôi là người bảo vệ rừng trong nhiều năm, anh em biết đấy. Và anh ấy nói, “Anh, anh đã ở lại trong khu bảo tồn lâu quá.”

Tôi nói, “Không, tôi không hề.”

172 Và vì vậy một ngày nọ tôi đi lên đó để đi săn. Trời đã trở một chút vào mùa. Tôi đã tổ chức một số buổi nhóm. Và tuyết đã đến rồi, khoảng một tấc rưỡi, một trận tuyết tốt. Và tôi đã gặp Bert, và anh ấy nói, “Này, Billy, tôi có điều gì đó mới cho anh.”

Và tôi nói, “Gì vậy?”

173 Anh ta kéo chiếc còi nhỏ ra khỏi áo sơ mi của mình, và anh ta thổi chiếc còi nhỏ này. Và nó nghe giống như con nai con nhỏ bé đang gọi mẹ của nó, anh em biết đấy, chỉ là một chú nai con nhỏ bé, tiếng kêu be be nhỏ bé chúng có.

174 Và tôi nói, “Bert, anh không có ý nói với tôi rằng anh sẽ—anh sẽ làm điều đó chứ?”

Anh ấy nói, “Ồ, hãy tỉnh lại đi, thầy giảng.”

175 Vì vậy ngày hôm sau chúng tôi đi săn. Và chúng tôi thường lấy một cái bánh mì sandwich, và—và lấy một—một chai nhỏ sô-cô-la nóng, bởi vì nó có đường trong đó, anh em biết đấy, và giữ cho chúng ta ấm lên. Vâng, trời trở nên lạnh kinh khủng ở trên đó, suốt thời gian đó trong năm. Vì vậy chúng tôi...

176 Mùa giải đã đến. Và—và khi anh em bắn một vài phát súng, anh em nói về Houdini là một nghệ sĩ chạy trốn, anh ta là một người nghiệp dư ngoài những con nai đó. Bởi vì, chúng sẽ bỏ đi ngay bây giờ, bò dưới bụi cây hay bất cứ thứ gì, và sau đó đi ăn vào ban đêm nếu mặt trăng đang chiếu sáng. Rồi, nếu không, chúng sẽ chết đói, trước khi chúng đi ra, bởi vì chúng biết rằng đó là sự chết ở ngoài đó. Và vì vậy mùa săn đã đến, người ta đã đi săn trong hai tuần.

177 Và chúng tôi đã đi bộ suốt buổi sáng, và thậm chí không nhìn thấy một dấu vết. Dọc theo khoảng thời gian giữa trưa, anh ấy đang đi trước tôi. Chúng tôi đang đi lên đỉnh của hẻm núi, và sau đó tách ra và quay trở lại hai con đường khác nhau, và đến cái

trại đêm đó, có lẽ vào lúc chín, mười giờ. Nếu chúng tôi giết một con nai, chúng tôi sẽ treo nó lên, vì vậy cả hai chúng tôi quay trở lại vào ngày hôm sau và giúp đưa nó về. Vì vậy chúng tôi đang đi lên, tách ra, và chúng tôi vẫn chưa lên trên ranh giới rừng.

¹⁷⁸ Và khoảng mười một giờ ba mươi hay mười hai giờ, Bert hầu như cúi xuống. Tuyết rơi xuống khá sâu, trên đỉnh núi. Và anh ấy hầu như cúi xuống, và tôi nghĩ anh ấy đã đưa tay ra sau...Anh ấy không nói nhiều lắm. Và anh ấy đưa tay ra phía sau đó, tôi nghĩ anh ấy sẽ lấy bữa trưa của mình; và tôi đi lấy bữa trưa của mình. Tôi nghĩ, “Ồ, chúng ta sẽ ăn. Đây là nơi chúng ta phân rẽ, và anh ấy sẽ đi vòng quanh lối này, và tôi sẽ đi lối khác.”

¹⁷⁹ Và anh ta ngồi xuống. Có một khoảng trống nhỏ, khoảng gấp đôi diện tích của tòa nhà này, chỉ một chút, những gì chúng ta gọi, một công viên nhỏ giống như cỏ. Không hề thấy một dấu chân nào suốt buổi sáng. Và anh ấy ngồi xuống đó bên cạnh cái này, dưới, bên một số cây, hầu như là một bờ tuyết nhỏ; đưa tay xuống như thế này, giống như anh ta định lấy cái phích nước của anh—của anh ta hay cái bánh xăng-uyt của anh ta, bắt đầu kéo nó ra. Và tôi với lấy cái của tôi. Và anh ta đã kéo ra chiếc còi nhỏ này. Và anh ta ngược lên nhìn tôi, với đôi mắt thần lẫn.

¹⁸⁰ Và anh ta đã thổi còi này. Và khi anh thổi còi này, anh thực sự có thể điều khiển nó, nó nghe giống như một tiếng chú nai con. Và khi anh ta làm vậy, trước sự ngạc nhiên của tôi, ngay trên khoảng đất trống đó, một con nai mẹ to lớn đứng lên. Đó là nai cái, con cái; con vật xinh đẹp, đôi mắt to màu nâu, và đôi tai vểnh lên. Và anh ấy ngược lên nhìn tôi, như thế, và kiêu cưỡi toe toét khờ khạo đó. Nhìn lên tôi như thế, huýt sáo lại. Tôi nghĩ, “Bert, anh sẽ không làm thế.”

¹⁸¹ Anh ấy nói, “Suyt.” Và tôi đã thấy...Anh thổi nó lần nữa, thật nhỏ, thật nhẹ.

¹⁸² Và, bây giờ, điều đó không bình thường đối với con nai đó. Thời điểm đó trong ngày, mười một giờ trong ngày, đi ra? Không. Đó là gì? Đứa con của nó đã gặp rắc rối. Nó đã đứng lên. Tôi quan sát nó, đằng sau bụi cây này.

183 Và anh ta đã thổi nó lần nữa. Nó bước lên phía trước hai hay ba bước, đi ra ngay chỗ trống.

184 Điều đó hoàn toàn khác thường. Vâng, thưa quý vị, nó sẽ không làm điều đó. Không, thưa quý vị. Nhưng đó là gì? Đứa con của nó đã gặp rắc rối.

185 Và nó bước đi xa hơn vài bước, những đôi tai to, nó quay sang một bên. Và Bert thân mến ngược lên nhìn tôi. Và tôi nghĩ, “Ừ-ồ.” Tôi đã thấy anh ta đặt viên đạn đó vào trong nòng súng ba mươi sáu đó, và hạ chốt xuống.

186 Dựng lên, và đường chỉ ngắm chữ thập của mục tiêu đó đến ngay trên tim nó. Và khi anh giơ súng lên, con nai đã nhìn thấy người thợ săn. Nó quay lại.

Và anh ta đã thổi còi đó lần nữa.

187 Anh em biết đấy, thường thì con nai đó sẽ chết. Nhưng không phải nó. Tại sao? Nó là một người mẹ. Nó đã không khoác lên mình điều gì đó. Về bên trong nó, nó được sinh ra là một người mẹ. Đứa con của nó đã gặp rắc rối. Mặc dù nó biết điều đó sẽ phải trả giá bằng mạng sống của mình, nó không quan tâm. Nó là mẹ. Nó không đang thực hiện một loại hành động nào đó. Đó là sự sống chân thật, của nó. Nó là mẹ.

188 Và tôi thấy người thợ săn kéo khẩu súng trường của mình; và anh ta là một tay thiện xạ. Và tôi quay đầu lại. Tôi không thể nhìn vào nó. Tôi nghĩ, “Làm thế nào con người có trái tim độc ác đó có thể thổi bay trái tim đó trái tim trung thành quý báu đó đang đập vì đứa con của nó? Làm thế nào anh ta có thể thổi bay trái tim của nó?” Và tôi biết rằng viên đạn lớn một trăm tám mươi hạt đó sẽ bay thẳng qua tim nó, ở khoảng cách đó. Tôi nghĩ, “Làm thế nào anh ta có thể làm điều đó?” Và tôi quay lưng lại, để tránh nhìn vào nó.

189 Và tôi bắt đầu cầu nguyện. Tôi nói, “Lạy Cha Thiên thượng, làm sao con người đó có thể độc ác như vậy? Người mẹ quý báu đó, nó không thể không làm điều đó. Nó không phô trương. Nó chân thật. Và nó là—và nó là một người mẹ, và nó được gọi, cố gắng tìm thấy đứa con của mình. Mặc dù phải trả giá bằng mạng sống, nhưng đứa con bé bỏng của nó đang gặp rắc rối.” Và tôi

đang cầu nguyện, với chính mình, lắng nghe bất cứ lúc nào để nghe tiếng búa đó nổ, rơi xuống, và tiếng nổ sùng đó. Và tôi chỉ đang đứng đó giữ chính mình như thế này, cầu nguyện.

190 Tôi đã chờ đợi, đã chờ đợi. Khẩu súng đã không bắn. Tôi đã đợi một lát. Và tôi quay lại nhìn, và anh ấy đang hành động như thế này. Anh ta không thể giữ yên khẩu súng. Tôi nhìn quanh anh ấy.

191 Anh ấy ngược lên nhìn tôi. Vẻ mặt của anh đã thay đổi. Đôi mắt thần lẫn đã sụp xuống với điều gì khác. Những giọt nước mắt đang rơi trên má anh. Anh ném khẩu súng xuống đất. Anh ấy nói, “Billy, thế là đủ rồi. Hãy dẫn dắt tôi đến với Chúa Jêsus mà anh đang nói.”

192 Ở đó trên bờ tuyết đó, chiều hôm đó, tôi đã dẫn dắt con người có tấm lòng độc ác đó đến với Chúa Jêsus Christ. Tại sao? Bởi vì anh ấy đã thấy điều gì đó có thật, điều gì đó không được khoác lên mình, điều gì đó mà chân thật.

193 Ô, thế giới đang đói khát này đang tìm kiếm điều gì đó có thật, điều gì đó không được khoác lên, điều gì đó chân thật, được sinh ra bởi Đức Chúa Trời, đến từ Kinh Thánh. Chiều nay, anh chị em không muốn, người mẹ, anh em; anh chị em không muốn, hơi Cơ-đốc nhân, thích có Chúa Jêsus Christ như vậy trong lòng mình, như Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trong lòng anh chị em, điều đó sẽ thúc đẩy anh chị em làm những việc trung tín như con nai đó đã làm cho con của nó không? Anh em không muốn là loại Cơ-đốc nhân đó sao? Anh em có muốn có loại sự cứu rỗi đó mà sẽ...anh em...sự chết hay điều gì khác, và chỉ có tình—tình yêu của Đức Chúa Trời trong lòng anh chị em, giống như con nai mẹ có tình yêu với đứa con của mình?

194 Bây giờ cách duy nhất nó có thể là. Anh em không thể làm điều đó bằng cách gia nhập một giáo hội. Anh em không thể làm điều đó bằng cách ghi tên mình vào sách. Nó phải là thật. Nó phải là chân thật. Nó phải là một sự sanh ra. Nó phải thay đổi anh em, từ một niềm tin giả tạo, thành một Cơ-đốc nhân chân chính.

195 Anh em nói, “Anh có nghĩ tình yêu có thể vĩ đại đến thế không? Anh nghĩ Ngài có thể yêu tôi không?”

196 Ngài phán, “Một người mẹ há dễ quên con mình cho bú, nhưng Ta chẳng bao giờ có thể quên người. Tên của người được khắc trên lòng bàn tay Ta.”

197 Đức Chúa Trời đã đến thế gian, trong hình dạng của Con Người, và—và—và chính Ngài trải ra, kéo căng lều của Ngài; từ chỗ là Giê-hô-va Đức Chúa Trời, trở nên Người, chịu đựng sự xấu hổ và rửa sả. Giê-hô-va Đức Chúa Trời bé nhỏ ở trong máng cỏ, dưới đồng phân, ở dưới đó đang khóc trong máng cỏ; Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa của Trời và đất, đang đứng đó trong xác thịt con người, để nhận lấy cái chết về tội lỗi của các bạn trên chính Ngài, rằng Ngài có thể giải phóng bạn trở thành một Cơ-đốc nhân nhiều hơn những gì con nai đó là mẹ. Làm sao các bạn có thể từ chối tình yêu vô song như vậy? Rồi, bên cạnh đó, Ngài đã viết Lời Ngài. Thế là đủ. Anh em không thể nhận lời tôi, anh em phải... nó sẽ ổn thôi, nhưng không phải Ngài. Ngài đã thăng thiên trên Cao và ban các ân tứ lại cho loài người. Ngài trở lại trong hình thức của Đức Thánh Linh, cùng một Đức Chúa Trời, để mở lòng anh em, bởi Huyết chuộc tội.

198 “Vậy các người hãy nên trọn vẹn, như Cha các người ở trên Trời là trọn vẹn.” Không ai trong chúng ta có thể là điều đó. Tôi không nhìn vào những gì tôi đang có. Tôi, tôi không xứng đáng. Anh chị em không xứng đáng. Ai xứng đáng? Tôi không nhìn vào những gì tôi đang có; Tôi nhìn xem Ngài là gì. Ngài là Đấng đã được nhìn xem. Ngài là Cửa Lẽ của tôi. Tôi không xứng đáng đứng ở đây như một mục sư. Nếu tôi tính đến sự xứng đáng của mình, tôi sẽ—tôi sẽ ở trong Địa ngục, anh em cũng vậy. Nhưng chúng ta không nhìn vào chúng ta là gì.

199 Anh em nói, “Tôi không thể làm điều đó. Tôi không thể gọi. Tôi không thể chạm vào áo của Đức Chúa Trời. Tôi không thể làm điều này.”

200 Ô, anh em có thể! Nhìn xem điều gì đã xảy ra chẳng? Ngài đã chết, để anh em có thể làm điều đó, để anh em có thể được cứu. Đó là sự chân thật. Bạn có muốn được như thế, và muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện không? Hãy giơ tay lên, nói, “Tôi muốn, Anh Branham.”

Chúng ta hãy cúi đầu.

201 Với đầu chúng ta cúi xuống, hãy đến một cách êm dịu, khiêm nhường bây giờ. Chúng ta không có chỗ cho sự kêu gọi tin nhận ở đây. Thậm chí không có một bàn thờ. Nhưng Kinh Thánh nói, “Như nhiều người tin, đã chịu phép báp-têm.” Sự kêu gọi bàn thờ, đến trong thời đại Giám Lý, mà vẫn ổn. Nhưng trong thời của Chúa chúng ta và các sứ đồ, họ “tin vào Sự Sống.” Anh em đã được “cứu bởi đức tin, qua ân điển.” Nếu anh em chưa có kinh nghiệm đó tối nay, thưa anh, chị em!

202 Hỡi những người nữ, nếu các bạn không có đủ ân điển trong lòng mình, tối nay, để biết rằng Kinh Thánh dạy rằng các bạn nên ngừng uốn tóc ngắn, mặc quần đùi và trang điểm! Nếu các bạn không có nhiều ân điển trong lòng, tối nay! Và các bạn biết Kinh Thánh dạy các bạn nên làm vậy. Ngài không thể thay đổi. Các bạn nói, “Tôi không mặc quần đùi. Tôi mặc quần dài.” Điều đó tồi tệ hơn.

203 Đức Chúa Trời phán, “Một người nữ mà mặc áo quần thuộc về một người nam, đó là sự gớm ghiếc đối với Đức Chúa Trời.”

204 Và đàn ông các anh không thể ngừng trở mắt và nhìn vào những người nữ ăn mặc vô đạo đức, những thần tượng của thời đại! Anh em đàn ông mà không có đủ ân điển thực sự trong lòng để khiến vợ và con cái của anh em từ bỏ việc làm như thế, thì tình yêu của Đức Chúa Trời không neo chặt trong lòng anh em; không được gọi là con trai của Đức Chúa Trời. Anh em vẫn còn ở Sô-đôm, một người mà không thể cai trị nhà riêng của mình; Đức Chúa Trời đã định cho người ấy làm điều đó.

205 Và quý vị chấp sự đã kết hôn hai hay ba lần! Và đàn ông các anh mà chạy ra ngoài lừa dối vợ mình, và cố gắng giữ sự tuyên xưng của mình! Những người phụ nữ các chị đã vượt rào! Các bạn là những người ẩn mình sau chiếc áo choàng của giáo hội! Giáo phái của các bạn sẽ không có liên quan gì với người hàng xóm, dù người là Cơ-đốc nhân hay không; nếu người đó không thuộc về nhóm của các bạn, các bạn sẽ không có gì liên quan với anh ta. Thật xấu hổ cho các bạn!

206 Cầu xin Đức Chúa Trời bày tỏ sự thật, tối nay, cho anh chị em. Xin cho anh chị em đến với Ngài, êm dịu bây giờ, và nói,

“Lạy Chúa, xin tha thứ cho tội lỗi con. Từ đêm nay, trở đi, con sẽ hầu việc Ngài.”

²⁰⁷ Các bạn yêu thích chương trình truyền hình, rằng các bạn sẽ ở nhà để xem ngôi sao điện ảnh vô đạo đức nào đó như *Chúng Ta Yêu Sucy* hay những thứ khác mà họ có, ở nhà vào tối thứ Tư để xem ti-vi thay vì đến phòng cầu nguyện, tình yêu của Đức Chúa Trời đã biến mất khỏi lòng các bạn. Bạn làm điều đó, mà bạn vẫn giữ tư cách thành viên của mình sao? Tình yêu thương của Đức Chúa Trời sẽ thúc đẩy các bạn ra khỏi điều đó, và đưa các bạn đến nhà thờ của mình, đến với anh chị em của—của mình; để đến với nhau, ngồi trong các nơi trên Trời và lắng nghe mục sư của các bạn giảng. Và sự—sự phục hưng, hay trại quân, đang kết thúc bây giờ. Nếu điều đó vẫn còn trong lòng anh chị em, chúng ta hãy cầu nguyện với nhau bây giờ để Đức Chúa Trời sẽ loại bỏ nó.

²⁰⁸ Lạy Chúa Jêsus, chúng con đến với lòng khiêm nhường, chúng con đến với tấm lòng sám hối, Chúa ôi. Tất cả chúng ta đều phạm tội. Chúng con đã vi phạm Điều răn Ngài. Chúng con đã vi phạm luật pháp của tình yêu thương Ngài đã cứu chúng con. Bản thân giáo hội đã đi ra những cơn giận dữ và các chương trình xây dựng, và tất cả các thứ; và rời buổi nhóm cầu nguyện và—và Đức Thánh Linh cho điều gì đó một hay hai lần một tuần, khi mà nó nên ở trong lòng và tâm trí chúng con thường xuyên. Xin tha thứ cho chúng con, Chúa ôi.

²⁰⁹ Xin tha thứ cho các mục sư truyền đạo của chúng con, Chúa ôi, những người sẽ đứng trên bục giảng và hổ thẹn để công bố Phúc âm trọn vẹn của Đấng Christ. Làm thế nào mà nhiều người trong số họ ngày nay...Cả thế giới đã trở thành một Sô-đôm. Nhiều mục sư đang ngồi trong giáo xứ của họ, tối nay và ngày mai, hay trong sự nghiên cứu của họ, cố gắng tìm ra những từ ngữ; và bỏ qua Lời Đức Chúa Trời, và thấy những tội lỗi, nhưng họ sợ nói bất cứ điều gì về điều đó, bởi vì họ sẽ bị dứt phép thông công. Ban chấp sự sẽ đưa họ lên, và họ sẽ được đưa vào tổng hành dinh và được đưa ra ngoài, khi họ biết họ phải rao giảng chống lại tội lỗi. Đó là một Lót, một lần nữa, “Tội lỗi của Sô-đôm đã làm phiền lòng linh hồn công bình của người.” Nhưng con

người không có can đảm. Thật giống như Lót, ông không có can đảm để đứng lên.

210 Con cầu nguyện, Chúa ôi, Ngài sẽ tha thứ cho chúng con vì những điều như thế. Xin cho chúng con giống như Phao-lô ngày xưa, “Tôi đã không trễ nải chút nào để tỏ ra cho biết hết thấy ý muốn của Đức Chúa Trời.” Xin tha thứ cho tất cả chúng con, Cha ôi.

211 Như câu chuyện nhỏ đơn sơ này, về ngày tháng Mười Một lạnh lẽo đó, trên đỉnh núi đó; cách mà người đàn ông đó, tối nay, một chấp sự trong nhà thờ ở trên đó, một Cơ-đốc nhân trung thành, bởi vì một con nai mẹ xuất hiện và bày tỏ điều gì đó rất thật. Ngài phán, “Nếu—nếu họ giữ yên lặng, những tảng đá sẽ kêu lên.”

212 Con cầu xin, Cha ôi, rằng Ngài sẽ ban cho chúng con điều gì đó rất thật, tối nay, điều đó sẽ thu hút sự chú ý của chúng con đến với Đấng Christ, để cho chúng con biết rằng Ngài đang ở giữa chúng con, tối nay.

213 Những bàn tay sám hối đưa lên, hàng trăm người trong số họ. Xin tha thứ cho họ, Chúa ôi. Bây giờ con đang nhắc Ngài, Chúa ôi, về lời Kinh Thánh mà Ngài đã phán, “Không ai có thể đến với Ta nếu Cha Ta không kéo người ấy đến trước.” Làm sao họ có thể giơ tay lên trừ khi Ngài kéo họ đến? Khi họ giơ tay lên, họ phá vỡ mọi quy tắc khoa học. Lực hút giữ bàn tay của họ xuống. Nhưng có một linh ở trong họ, và của Thánh Linh bởi họ, mà nói, “Các người sai rồi. Hãy giơ tay lên.” Và nó bất chấp luật hấp dẫn, và giơ tay hướng về Đấng Tạo Hóa, “Xin thương xót con, Đức Chúa Trời ôi.”

214 Và Ngài phán, “Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta. Ta sẽ không bỏ họ ra ngoài đâu. Ta sẽ ban cho họ Sự sống Đời đời, và khiến họ sống lại vào ngày sau rốt.” Ngài phán, “Kẻ nào nghe Lời Ta và tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống đời đời, và sẽ không hề đến với sự Phán xét đâu, nhưng đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống.”

215 [Băng trống—Bt.]...với Vương quốc của Đức Chúa Trời, để làm nên những chi thể trung thành của Thân thể Đấng Christ.

Và các giáo hội của họ, của những mục sư này, có thể lớn lên và lớn lên với các thuộc viên, được sanh lại, trong Vương quốc của Đức Chúa Trời. Xin ban phước cho các anh em của con, để bất cứ ai họ cầu nguyện cho đều được chữa lành; Phúc Âm họ rao giảng, không phải rơi trên nền đất cứng, đá, nhưng trên những tấm lòng mềm mại.

²¹⁶ Xin nhậm lời, Chúa ôi, để Nước Đức Chúa Trời sẽ sớm được thiết lập trên đất. Ngài đang đến vì những người đại diện của Ngài. Một ngày kia Chiên Con sẽ rời khỏi đền thánh, đến để lấy Sách ra từ tay của Ngài Đấng là Chủ chứng thư của nó. Khi con người vi phạm, và Sách Sự Sống đã trở lại với Chủ nhân ban đầu của nó. Con người, tất cả sự sống đã bị mất; và không có người nào, trên Trời hay dưới đất, mà xứng đáng. Ngoài một—một Chiên Con xuất hiện, một Chiên Con đẫm Máu đã bị giết từ khi sáng thế, đến và lấy Sách Cứu Chuộc và mở Nó ra. Chúa ôi, xin cho tên con có ở đó. Xin cho mọi tên ở đây được viết ra Ở đó, Chúa ôi, đã được cứu chuộc trong kế hoạch cứu chuộc vĩ đại này. Xin nhậm lời, Cha ôi.

²¹⁷ Và bây giờ chúng con dâng họ cho Ngài. Con giao phó họ cho Ngài. Và nếu có người nào ở đây chưa bao giờ chịu phép báp-têm trong phép báp-têm Cơ-đốc, xin cho họ tiến lên, bởi hành động của đức tin, và xưng nhận rằng họ sai, và chịu phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình, và được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Xin nhậm lời, Cha ôi.

²¹⁸ Xin Cha đủ nghe chúng con, về lời cầu nguyện này, khi chúng con khiêm nhường dâng nó lên cho Ngài, trong Danh, Danh đầy đủ mọi sự mà cả Trời và đất được đặt tên, Chúa Jêsus Christ. Amen.

Có một Suối Huyết tuôn tràn,
 Từ hông Em-ma-nu-ên phát nguyên,
 Và những tội nhân đắm mình dưới suối huyết
 này,
 Sạch hết mọi gian ác liên.
 Sạch hết mọi gian ác liên,
 Sạch hết mọi gian ác liên;

Và những tội nhân đắm mình dưới suối huyết
này,
Sạch hết mọi gian ác liền.

219 Anh em không yêu thích những bài hát cổ đó sao? Tiếp tục. Chúng chẳng tuyệt vời sao? Được sáng tác bởi Đức Thánh Linh. Tôi thật yêu chúng. Tôi nghĩ những bài hát mừng lễ hôn hỉ thì tốt, nhưng tôi thích những bài hát cổ này về Huyết, những bài hát về Đức tin. Chúng ta hãy hát nó, một câu hát khác, cách xưa, kiểu miền quê, cách chúng ta đã hát nó trở lại trên những ngọn đồi cách đây nhiều năm.

Kìa tên cướp xưa lúc chết phước thay (Cơ hội
cuối cùng của người ấy.)
Kịp trông Nguồn Huyết ngày ấy;
Dầu tôi xấu xa, giống kẻ cướp này,
Sạch hết mọi tội lỗi tôi.

220 Chúng ta hãy nhắm mắt lại và hát điều đó một cách êm dịu với Đấng Christ.

Kìa tên cướp xưa lúc chết phước thay
Kịp trông Nguồn Huyết ngày ấy;
Dầu tôi xấu xa, giống kẻ cướp này,
Sạch hết mọi tội lỗi tôi.
Sạch hết mọi tội lỗi tôi,
Sạch hết mọi tội lỗi của tôi;
Và dầu tôi xấu xa, giống kẻ cướp này,
Sạch hết mọi tội lỗi tôi.

221 Ô, nó không làm cho bạn cảm thấy tất cả được tẩy sạch bên trong, chỉ cảm thấy sự êm dịu của sự Hiện diện của Đức Chúa Trời sao? “Bây giờ anh em là con trai của Đức Chúa Trời. Bây giờ chúng ta được cất lên trong các nơi trên Trời trong Chúa Jêsus Christ,” với tất cả thẩm quyền, Trời và đất được ban cho chúng ta. Anh chị em có bao giờ nghĩ về điều đó không?

Người nào đó nói, “Anh có quyền năng gì không?”

“Không, nhưng tôi có thẩm quyền.”

222 Giống như một viên cảnh sát đứng ngoài đường phố ở đây, anh chàng nhỏ bé với chiếc mũ lưỡi trai kéo xuống trên tai, nặng

khoảng một trăm pao, một huy hiệu dán trên người. Và ở đây xuất hiện một đám xe hơi trên đường, chạy hàng trăm dặm một giờ; mỗi chiếc trong chúng, bốn hay năm trăm mã lực. Anh ấy không thể ngăn cản một người trong họ. Nhưng hãy để anh ấy giơ tay lên. Ừ-m. Anh ấy đã có thẩm quyền. Đó là những gì làm cho hệ thống phanh kêu rít lên. Đó không phải là quyền lực của anh ta. Đó là thẩm quyền của anh ấy.

²²³ Và chúng ta có thẩm quyền, bởi Chúa Jêsus Christ. Đó là lý do ma quỷ la hét. Thấy không? Không phải bởi vì chúng ta có quyền lực, nhưng chúng ta có thẩm quyền. Đức Thánh Linh ở đây, thẩm quyền của Đức Chúa Trời. “Các công việc Ta làm, các ngươi cũng sẽ làm.” “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Tôi tin Ngài.

²²⁴ Bây giờ chúng ta đang ngồi trong các nơi trên Trời, trong sự Hiện diện của Đấng Christ, được cất lên trên sự quan tâm của thế gian, vào một lãnh vực của đức tin. Điều gì có thể xảy ra ở đây tối nay? Có thể có một lễ Ngũ tuần khác. Có thể có một điều như vậy xảy ra ngay tại đây, tối nay, giống như nó đã xảy ra trong Công vụ 2. Đúng vậy.

²²⁵ Đấng Christ ở đây. Nếu chúng ta có thể loại bỏ sự cứng lòng của mình! Ngài có ở cùng chúng ta không? Nó có đúng không? Đấng Christ có ở giữa chúng ta không? Ngài đã hứa là như vậy. Làm thế nào bạn biết Ngài? Không phải bởi cách Ngài nhìn, nhưng bởi những công việc Ngài đã làm. Đó là những gì Ngài đã hứa, và Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó.

²²⁶ Lạy Chúa, xin giúp chúng con tối nay, để khi chúng con rời khỏi đây, lời cầu nguyện của con là...Và tôi sẽ chỉ nói điều đó với đôi mắt của tôi mở ra, với anh chị em. Tôi cầu nguyện để anh chị em sẽ thấy điều gì đó rất thật, rằng Đức Chúa Trời sẽ làm điều gì đó rất thật, tối nay, cho đến khi anh chị em sẽ nói giống như những người đến từ Em-ma-út, khi anh chị em đi về nhà mình, “Lòng chúng ta há chẳng nóng cháy trong chúng ta sao?” Thấy đó, họ đã...

²²⁷ Chúa Jêsus đã bị đóng đinh trên thập tự giá, và chết, được chôn cất, có tin đồn rằng Ngài đã sống lại, và Ngài đã bước đi với họ cả ngày mà họ không biết Ngài. Ngài đã bước đi với nhiều

người, họ không biết điều đó. Chính là Đấng đã ngăn *anh ấy* khỏi bị tai nạn trên đường đến đây; đó là những gì chữa lành cho con của *anh*; Đấng Christ, và có lẽ anh em đã không nhận ra điều đó.

228 Nhưng một đêm nọ Ngài đã gặp họ tại Em-ma-út, Co-lê-ô-pa và bạn của ông, và họ đóng cửa lại, thì Ngài đã làm điều gì đó giống như cách Ngài đã làm trước khi Ngài bị đóng đinh trên thập tự giá. Họ biết đó là Ngài, trong sự sống lại của Ngài. Họ nhanh chóng đi nói với những người khác.

229 Xin Ngài làm điều gì đó tối nay, giống như Ngài đã làm trước khi Ngài bị đóng đinh trên thập tự giá, cho chúng con; để chúng con, khi chúng con đi từ Em-ma-út, để chúng con có thể nói với những người khác, “Lòng chúng ta nóng nảy trong chúng ta.” Xin cho chúng con thấy điều gì đó có thật, không quá nhiều về giáo lý mới hay điều gì đó; nhưng sự dạy dỗ, mà chúng con biết, được bày tỏ bởi quyền năng của Đức Chúa Trời.

230 Tối hôm qua tôi đã gọi một đường dây cầu nguyện, đến, một phụ nữ tàn tật và vùn vùn, được chữa lành. Những lời chứng! Chỉ nghiệp dư; chúng ta chỉ phải ở đây một chút, hầu như không đủ để biết anh em. Trong đó tôi có thể nắm bắt được cảm xúc của nhiều người, nói, “Ông ấy đang đọc được suy nghĩ của họ.” Tôi đã cố gắng quay lưng lại với mọi người và cho anh em thấy nó không đọc được tâm trí.

231 Nhiều người trong các bạn lâu năm ở đây tại Arkansas còn nhớ khi tôi thường nắm tay một người, cách Ngài đã bảo tôi, “Rồi điều đó sẽ ứng nghiệm, rằng nếu người chân thành, người sẽ biết chính sự bí mật của lòng họ.” Các bạn còn nhớ điều đó không, tất cả các bạn? Và những điều mà Ngài đã làm, khắp thế giới, mọi nơi!

232 Đừng quên tạp chí *Life* bây giờ, tháng trước. Để thấy nơi mà Ngài đã tiên đoán những gì sẽ xảy ra, và đang đứng đó, những người làm chứng ở đây tối nay đã ở trong đó. Ngay cả khoa học cũng không biết gì về điều đó. Họ đang tự hỏi tại sao nó có thể như vậy; nhưng nó là vậy.

233 Bây giờ, hãy xem, tôi sẽ lấy một câu Kinh Thánh mới tối nay. Kinh Thánh nói, rằng, “Chúa Jêsus Christ là Thầy Tế Lễ Thượng

Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.” Đúng thế không, thưa các anh em? Đó là lời Kinh Thánh. Vậy thì, nếu Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta, bây giờ nếu anh em chạm vào Ngài, Ngài sẽ hành động, nếu Ngài giống như Ngài đã có, thì Ngài sẽ hành động như Ngài đã làm lúc đó. Bởi vì anh em không thể...Đó là cách duy nhất anh em từng biết Ngài, là bởi hành động của Ngài. Thấy không?

²³⁴ Bất cứ kẻ giả hình nào cũng có thể để lại những vết sẹo trên tay mình, và máu hay bất cứ thứ gì khác, nhưng một sự sống là điều nói lên điều đó. Thấy không? Tôi có thể lấy một cây và buộc những chiếc lá trên nó, ở ngoài đây, của một cây khác, nhưng loại trái nào nó sanh ra? Thấy không?

²³⁵ Bây giờ, Sự sống của Đấng Christ sống trong anh em, thế thì nếu Sự sống đầu tiên đó ra từ nhánh đó...Bây giờ Ngài không có bàn tay nào ngoài bàn tay của anh em và của tôi. Ngài không có tiếng nói nào ngoài của tôi và của anh em. Đây, gốc nho không sanh trái. Nhánh sanh ra trái. Và nếu nhánh mà sanh ra trong nhánh đầu tiên mà ra từ cây nho đó, như tôi đã nói, họ đã viết một Sách Công vụ đằng sau nó. Nếu nó từng sanh ra một gốc nho khác, anh em sẽ viết một Sách Công vụ khác đằng sau nó. Nó sẽ là cùng một Thánh Linh, bởi vì đó là cùng một Sự sống trong toàn bộ cây nho. Mọi nhánh sanh ra sẽ ở Đó.

²³⁶ Bây giờ tôi muốn anh em để ý điều gì đó, khi chúng ta ngồi ở đây. Bao nhiêu người trong các bạn tin rằng Đấng Christ ở đây? Bao nhiêu người trong số các bạn bị đau? Hãy giơ tay lên. Bao nhiêu người trong các bạn tin rằng mình có đủ đức tin, rằng các bạn sẽ chạm vào áo Ngài, Ngài sẽ hành động theo cùng một cách?

²³⁷ Tôi sẽ không gọi hàng người cầu nguyện. Cứ gọi nó, cứ để nó đến từ đây. Đó là một thách thức. Nhưng anh em có nhiều đức tin, và tôi tin rằng Đức Chúa Trời sẽ tôn trọng điều đó.

²³⁸ Bây giờ tôi sẽ nhìn qua cử tọa, và tôi muốn xem có người nào đó mà tôi biết trong cử tọa không. Tôi biết Anh Tracy Boutliere đang ngồi ở đó. Người anh em này ở đây, tôi không quen biết với những mục sư truyền đạo này quanh đây. Một mục sư ở phía sau đó mà tôi biết về anh ấy. Bên ngoài điều đó, dựa trên thẩm quyền của Kinh Thánh của tôi, và Nó trên lòng tôi...Tôi không

thề, bởi vì Kinh Thánh đã nói đừng làm điều đó; nhưng bởi Kinh Thánh trên lòng tôi, tôi không nói dối. Tôi không thấy một người nào nữa mà tôi biết, ngoài Jim Maguire.

²³⁹ Và nếu tôi không chắc, đó là một anh em mà tôi đã gặp ở đền tạm ngày nọ. Tôi vừa gặp anh ấy. Tôi quên tên anh ấy là gì. Anh ấy là một...làm việc tại đền tạm ở Jeffersonville. Đúng thế không? Bây giờ, đó là người duy nhất mà tôi biết, mà tôi có thể thấy rằng tôi biết.

²⁴⁰ Bây giờ, nếu Chúa Jêsus ở đây, và anh em muốn được chữa lành, và anh em sẽ cầu xin Ngài, “Lạy Chúa, xin Ngài chữa lành cho con chứ?”

²⁴¹ Đây là những gì. Nếu Ngài đang đứng ở đây với bộ đồ này mà Ngài ban cho tôi, Ngài không thể chữa lành cho bạn. Ngài đã làm điều đó rồi. Đấy, nó đã được hoàn tất tại Đồi Sọ. Và cả thế giới đã được cứu, cả thế giới đã được tha thứ, mọi thứ đã xảy ra tại Đồi Sọ. Hãy xem, “Ngài đã bị thương vì sự vi phạm của chúng ta, bởi lần roi Ngài chúng ta đã được chữa lành,” thì quá khư. Thấy không?

²⁴² Bây giờ điều duy nhất bạn phải làm. Nó sẽ không bao giờ có ích cho anh em trừ phi anh em tin điều đó; không cảm thấy nó. Chúa Jêsus không hề nói, “Các người có cảm thấy điều đó không?” Ngài phán, “Người tin điều đó không?”

²⁴³ Tôi đã thấy nhiều người đưa tay lên, nói, “Hãy cảm nhận điều đó! Hãy cảm nhận điều đó! Hãy cảm nhận điều đó!” Ngài không hề nói điều đó.

Ngài phán, “Người tin điều đó không?” Đức tin, đấy.

²⁴⁴ Để ý, bây giờ. Nếu Ngài cũng là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm đó, Ngài sẽ phải hành động theo cùng một cách. Cho dù Ngài sẽ xúc dầu cho tôi thế nào đi nữa, Ngài cũng phải xúc dầu cho anh em.

²⁴⁵ Nay, tôi thấy một người mà tôi biết. Đó là Ông Way, người đàn ông đã ngã chết trong nhà thờ ngày nọ, mà Đức Chúa Trời đã mang lại với sự sống, đang ngồi ngay tại đó. Và một mục sư đang ngồi bên cạnh ông, mà tôi biết, đang ngồi ngay tại đó. Nhưng mặt khác, điều này...Vâng, tôi tin rằng tôi thấy người anh em này, đây

là người anh em của anh ấy mà tôi đã gặp dưới đó với gia đình Blackwell ngày hôm nay, đang cầu nguyện trong nhà.

246 Nhưng các bạn là những người tin Ngài, và tin rằng các bạn có thể chạm vào Ngài, tôi sẽ hỏi các bạn đôi điều. Bây giờ, tôi là anh em của các bạn, chỉ là một—một—một người đàn ông, giống như chồng của các bạn, hay anh trai của các bạn, hay mục sư của các bạn, chỉ là một con người. Và bây giờ, ở đó, nó không ở trong một căn phòng tối tăm nào đó, giống như ma quỷ nào đó. Và, ma quỷ không làm điều đó, dù sao đi nữa. Anh em đã bao giờ nghe ma quỷ giảng Phúc âm, được cứu và chữa lành các linh hồn chưa? “Nếu Sa-tan có thể đuổi Sa-tan, thì vương quốc của nó bị chia rẽ chống lại chính nó,” Chúa Jêsus phán. Không.

247 Nhưng ngay tại đây, anh em nhìn và tin rằng Chúa Jêsus vẫn là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm mà Ngài đã là, và anh em nói, “Lạy Chúa Jêsus, con bị đau. Hay là, con có một người mẹ bị đau đang ngồi đây, hay một người anh em trong nhà. Lạy Chúa, con—con—con không thể trả được nợ. Giúp con với. Con sẽ—con sẽ thú nhận mọi tội lỗi của mình. Con—con—con là một tội nhân; con—con muốn sống đúng với Đức Chúa Trời.” Điều gì khác, cầu xin Ngài. Hãy chạm vào Ngài, như Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, và xem thử Ngài có hành động ngày hôm nay giống như Ngài đã làm lúc đó không. Điều đó cho thấy Ngài ở cùng chúng ta.

248 Bây giờ, tôi tin Ngài sẽ làm điều đó. Tôi không...Ngài chưa bao giờ làm tôi thất vọng, trong tất cả những năm này. Tôi—tôi tin Ngài. Nhưng anh em có thể hiểu đó là một thách thức gì. Nhưng nó không...

Người nào đó nói, “Anh em không sợ sao?” Không, thưa quý vị.

249 Làm sao tôi có thể sợ, và Ngài ở ngay đây bên tôi? Ngài, đó là Lời Ngài; nó không phải của tôi. Tôi chỉ đang nói những gì Ngài đã phán, đó là sự xưng nhận của tôi. *Xưng nhận* có nghĩa là “nói điều giống như vậy.” Lời Kinh Thánh, là Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời ở dạng chữ. “Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Và Lời vẫn là Đức Chúa Trời. Và Lời nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Nó tùy thuộc vào Ngài để

xác nhận Điều đó. Thật đáng để tôi tin Điều đó. Bây giờ anh em tin Nó.

²⁵⁰ Bây giờ tôi muốn mỗi người trong anh chị em, lặng lẽ, im lặng, dâng lời cầu nguyện lên Đức Chúa Trời, và nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin giúp con. Con biết ông già nhỏ bé lưng khòm đang đứng đó không biết gì về con, nhưng Ngài biết con. Và nếu Ngài muốn, và lặp lại một lời Kinh Thánh cho con tối nay.”

²⁵¹ Giống như người đàn bà đã chạm vào áo Ngài. Ngài không thực sự cảm thấy sự đụng chạm của bàn tay, bởi vì, như tôi đã nói với anh em, áo choàng của người Palestine thì rộng rãi; bên dưới áo, dày. Những chiếc áo choàng to nặng, Ngài không cảm thấy điều đó. Và Ngài phán, “Ai đã rờ đến Ta?”

²⁵² Và Phi-e-rơ đã quở trách Ngài, rằng, “Lạy Chúa!”Ồ, ông đã giữ lấy Ngài và quở trách Ngài vì điều đó. Nói cách khác, “Điều đó nghe có vẻ điên rồ đối với Ngài. Mọi người đã giang tay ôm lấy Ngài, vỗ nhẹ vào lưng Ngài. ‘Ai đã rờ đến Ta?’”

²⁵³ Ngài phán, “Nhưng quyền phép đã lìa khỏi Ta. Người nào đó đã chạm vào Ta với một sự đụng chạm khác.”

Bạn có thể đụng chạm vào điều đó tối nay không?

²⁵⁴ Tôi đầu phục. Bây giờ hãy nhớ, tôi hoàn toàn bị câm với những điều này, bên ngoài Vương quốc của Đức Chúa Trời. Nó giống như cái micrô này. Micrô này không thể nói; nó chỉ có thể nói khi điều gì đó nói qua nó. Và chúng ta thật giống như cái micrô đó, với điều này. Tôi không biết anh chị em, nhưng cần có điều gì đó để nói qua ở đây.

²⁵⁵ Và anh em tin điều đó, và có đức tin nơi Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời sẽ ban cho điều đó. Bạn có tin điều đó không? Bây giờ chỉ tin. Hãy có đức tin, và đừng nghi ngờ. Hãy tin vào Chúa là Đức Chúa Trời. Bây giờ chỉ cần cầu nguyện, thật sự cung kính, và chỉ nhìn thấy.

²⁵⁶ Bây giờ, lạy Cha Thiên thượng, con đã nói dài dòng. Có những người đang ngồi ở đây là những người gắn bó với cõi Đời đời, mỗi người trong chúng con. Đầu chúng con cúi xuống tới bụi đất, nơi Ngài đã đem chúng con lên; và nếu Ngài đến chạm, chúng con sẽ

trở về với bụi đất đó. Những linh và những linh hồn này ở trong chúng con, phải trở về với Ngài cho sự Phán xét.

²⁵⁷ Giờ này, lạy Cha Thiên thượng, chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ tôn trọng Lời Ngài tối nay. Con đã nói về Ngài, bây giờ nói rằng con đã nói Lẽ thật, Chúa ôi. Con là đầy tớ của Ngài. Con giao phó chính mình cho Ngài. Và nếu có người nào đó ở đây, Chúa ôi, có loại đức tin đó, mà có thể mang lại sự bày tỏ về Chúa Jêsus Christ; để tỏ cho thấy rằng dấu hiệu mà Ngài đã hứa, dấu hiệu cuối cùng cho hội thánh dân Ngoại, nó sẽ xảy ra; hội thánh được chọn, giống như nhóm của Áp-ra-ham, đã gọi ra. Chúng con thấy Billy Graham và những người đó ở dưới đó ở Sô-đôm, gọi họ ra; nhưng chúng con nhớ Đấng đã ở lại với Áp-ra-ham ban cho họ một dấu lạ khác, rằng con trai sắp đến đó đã ở gần. Lạy Chúa, xin cho chúng con thấy dấu hiệu đó, tối nay, khi Người quay lưng Ngài về phía trại, và nói, “Tại sao Sa-ra cười?” Chúa Jêsus phán điều đó sẽ lặp lại lần nữa, ngay trước khi Con Người đến; Đức Chúa Trời đã biểu lộ trong xác thịt, trong xác thịt con người, qua quyền năng của Đức Thánh Linh và Huyết của Chúa Jêsus Christ. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Con giao phó điều này, chính con, cho Ngài để hầu việc Ngài. Xin phán, Chúa ôi. Những đầy tớ của Ngài đang lắng nghe.

²⁵⁸ Bây giờ, trong Danh Chúa Jêsus Christ ở Na-xa-rét, tôi nhận mọi linh ở đây dưới sự điều khiển của tôi, vì Nước Đức Chúa Trời, vì các công việc của Nó. [Người nào đó bắt đầu nói tiếng lạ. Bỗng trống—Bt.]...?...

²⁵⁹ Bây giờ hãy để Đức Thánh Linh hành động. Bây giờ những điều mà tôi đã nói đúng, hay chúng không đúng? Ngài vẫn là Đấng Christ không? Ngài đã giữ lời hứa của Ngài, về, “Hễ nơi nào hai hay ba người nhóm lại với nhau, Ta sẽ ở giữa họ?” “Còn ít lâu, và thế gian xa kia sẽ không thấy Ta nữa, tuy nhiên các người sẽ thấy Ta, vì Ta” (đại từ nhân xưng) “sẽ ở cùng các người, ngay cả trong các người. Các công việc Ta làm, các người cũng sẽ làm; còn nhiều hơn thế nữa, vì Ta đi về cùng Cha.” Có đúng không?

²⁶⁰ Tôi thấy Ánh Sáng đó đang lơ lửng trên cô bé da màu, ở đó. Cô ấy đang trở nên tốt hơn. Chỉ nên nhớ, cô ấy sẽ ổn thôi. Cô đến

từ đường xa ở đây. Cô phải hy sinh để đến đây mỗi đêm, nhưng đừng sợ về đứa trẻ. Cô đã tìm thấy ân điển với Đức Chúa Trời. Cô ấy đã được gọi, đêm nọ. Chỉ tin.

261 Ở đây, có ai đã từng nhìn thấy Ánh sáng đó chưa? Hãy giơ tay lên nếu bạn có. Các bạn đã thấy một bức ảnh về Nó. Các bạn không thấy Nó sao? Nhìn đây. Nhìn đây. Ánh Sáng đó, màu ngọc lục bảo, đang đứng ngay tại đây. Các bạn không thấy Điều đó sao? Đang di chuyển, ngay tại đây.

262 Nó ở trên một người phụ nữ. Bà đang bị bệnh tiểu đường. Bà ấy đã cầu nguyện. Bà ấy tin. Đức Chúa Trời ôi, đừng để Nó lìa khỏi chị ấy. Bà ấy sẽ bỏ lỡ Nó, như chắc chắn... Bà Davis, hãy tin bằng cả tấm lòng. Bà đấy.

263 Tôi chưa bao giờ nhìn thấy người phụ nữ đó, trong đời tôi. Đây là bàn tay của tôi trước mặt Đức Chúa Trời. Hãy hỏi bà ấy xem những điều đó có đúng không, thưa bà? Vẫy tay, như thế này, nếu điều đó đúng. Bây giờ bà đã đụng đến Ai? Không phải tôi, bà ấy ở cách tôi hai mươi thước. Nhưng bà đã chạm vào Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, Chúa Jêsus Christ. Chỉ có đức tin. Đừng nghi ngờ. Bà có tin không?

264 Ở đây, hãy nhìn lại ở đây, ngay tại đây. Người phụ nữ nào đó đang cầu nguyện. Bà ấy đang bị đau dạ dày, có điều gì đó không ổn với đôi chân của bà ấy. Ôi Chúa! Bà Cotton, hãy tin bằng cả tấm lòng. Hãy tiếp nhận sự chữa lành của bà, Chúa Jêsus Christ làm cho bà khỏe mạnh.

265 Đức Chúa Trời trên Trời biết tôi chưa bao giờ nhìn thấy người đàn bà ấy trong đời. Bà ấy đã chạm vào cái gì? Đó chẳng phải cũng là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm sao? Tại sao các bạn nghi ngờ? Đừng nghi ngờ. Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời.

266 Người nào đó ở trong địa hạt này. Anh chị em cầu nguyện. Hãy tin. Ngài là Đức Chúa Trời, trên tất cả.

267 Có một phụ nữ đang ngồi ở đây cầu nguyện. Chị ấy không đang cầu nguyện cho chính mình. Chị đang cầu nguyện cho con trai mình. Cậu ấy bị đau dạ dày. Cậu ấy không có ở đây. Cậu ấy ở trong bang khác. Anh ấy đến từ một thành phố tên là Pontiac, Michigan. Đừng sợ. Cậu ấy bị viêm loét dạ dày, vì tình trạng căng

thẳng thần kinh. Nó đã rời khỏi cậu ấy. A-men. Đức tin của chị đã chạm đến Ngài.

268 Điều đó chị có thể biết. Ở đây một người đàn ông đang ngồi ở đây, người mà chơi cây đàn ghi-ta này, từng có ở đây, cũng đang bị đau dạ dày. Ma quý nghĩ rằng ông đã hiểu được điều đó, nhưng ông đã không có. Ông được chữa lành, thưa ông. Chúa Jêsus Christ làm cho ông khỏe mạnh.

269 Bạn có tin hết lòng không? “Nếu người có thể tin, mọi sự đều có thể được.”

Bạn có tin điều đó không?

270 Anh chàng trẻ tuổi đang ngồi ở đây, đang cầu nguyện cho vợ mình, với đôi tay giơ lên. Cô ấy đang đau khổ với tình trạng hen suyễn. Nếu anh em tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho cô ấy, thưa anh em, cô ấy sẽ được chữa lành. A-men.

271 “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Hãy hỏi họ mọi người, tôi chưa bao giờ nhìn thấy họ trong đời.

272 Phía sau đây là một người phụ nữ khác. Cô ấy có khối u trên vú. Ồ, xin cho cô ấy không bỏ lỡ điều đó! Bà Patterson, hãy chấp nhận sự chữa lành của bà. Hãy đứng lên, dâng sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời. Được rồi. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy người đàn bà đó, trong đời; Đức Chúa Trời trên Trời biết điều đó.

273 Còn trên những chiếc cáng ở dưới đó thì sao? Còn người phụ nữ ở đó thì sao? Hãy cúi đầu xuống, người đàn bà ấy. Có một người đàn bà đang ngồi ở đó, bà ấy đang ở trên một cái cũi. Anh chị em có tin tôi là tiên tri của Ngài, đây tứ của Ngài không? Có một Ánh Sáng đang treo lơ lửng trên người phụ nữ đó. Bà ấy đang bị đau tim. Nếu bà nằm ở đó, bà sẽ chết. Hãy đứng dậy, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Hãy vác giường lên và về nhà, và bà sẽ vượt qua được bệnh tim của mình.

274 Các bạn có tin Đức Chúa Trời không? Bao nhiêu người trong các bạn tin Ngài? Hãy lắng nghe, các bạn của tôi. Một đấng cao trọng hơn Sa-lô-môn ở đây, Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta. Các bạn tin Ngài không? Nếu đó không phải là công việc mà Chúa Jêsus Christ đã chứng minh

chính Ngài là Đấng Mê-si! Đó có phải là những gì Kinh Thánh nói không? Hãy nói, “A-men.”

²⁷⁵ Và nhân đây, anh, anh đang đối mặt với sự suy nhược thần kinh. Tránh xa nó. Chạy trốn vì sự sống của mình. Chạy nhanh lên. Hãy bỏ lại những điều thuộc về quá khứ trong quá khứ, và nhìn lên Đức Chúa Trời. Anh là mục sư của Phúc âm. Anh, tôi đã nói chuyện với anh sáng nay. Anh không biết nó là gì, và tôi không biết nó là gì, nhưng tôi thấy nó bây giờ. Anh đang đi đến sự suy sụp. Ma quỷ đang đặt mọi thứ trong tâm trí anh, cố gắng khiến anh quay lại chống lại, thậm chí chống lại tôi. Đúng vậy. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Quên nó đi. Nói với hắn ta hắn là kẻ nói dối. Hãy chấp nhận nó ngay bây giờ, và điều đó sẽ lia khỏi anh và nó sẽ không bao giờ trở lại nữa. Anh sẽ là một người tự do.

²⁷⁶ Tôi thách thức anh tin những điều này! Người đàn ông đến với tôi sáng nay, đang hỏi. Tôi không biết, nhưng tôi thấy điều đó. Ngay tại đây nó ở trước mặt anh ta, hãy nhìn cái bóng đen đó cứ di chuyển ra vào. Nhưng bây giờ sự việc đã lia khỏi anh ấy. Đúng vậy. Ha-lê-lu-gia. “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

²⁷⁷ Trong khi Đức Thánh Linh ở đây, thì đây là những chiếc khăn tay. Chúng ta hãy cầu nguyện, trong khi anh em tiếp tục cầu nguyện.

²⁷⁸ Lạy Cha Thiên thượng, chúng con được dạy trong Kinh Thánh, mà họ đã lấy từ thân thể của Thánh Phao-lô, những chiếc khăn tay và tạp dề, những tà linh ra khỏi dân sự, và họ được chữa lành. Và trong khi chúng con ý thức về sự Hiện diện của Ngài ở đây, chúng con nhận biết rằng chúng con không phải là Thánh Phao-lô, nhưng Ngài vẫn là Chúa Jêsus. Và không phải ông, lúc ban đầu, chính là Ngài; đức tin trong dân sự, khi họ thấy ông nói tiên tri và biết rằng Đức Chúa Trời ở cùng ông. Lạy Chúa, xin Ngài tôn trọng những lời cầu nguyện của dân sự một lần nữa ngày hôm nay, bằng cách tương tự.

²⁷⁹ Một tác giả đã viết, “Khi Y-sơ-ra-ên trên đường đến miền đất hứa, rằng Biển Đỏ đã cắt đứt họ, ngay trong con đường nghĩa vụ, để đến miền đất hứa. Và Đức Chúa Trời nhìn xuống qua Trụ Lửa

đó, với đôi mắt giận dữ; Biển Đỏ hoảng sợ, lùi lại, và Y-sơ-ra-ên tiến về miền đất hứa.”

²⁸⁰ Đức Chúa Trời ôi, tối nay, dân sự muốn có lời hứa đó, “Ta muốn trên hết mọi sự để các người được thịnh vượng trong sức khỏe tốt.” Và bệnh tật đã cắt đứt họ. Xin Ngài nhìn xuống tối nay qua Huyết của Chúa Jêsus Christ, và khi những chiếc khăn tay này được đặt trên người đau, để tưởng nhớ sự xúc dầu vĩ đại này của Đức Thánh Linh, về Đấng Christ đang bày tỏ chính Ngài ở đây vượt ra ngoài bóng dáng của sự nghi ngờ, cùng Chúa Jêsus đó tỏ cho chúng con thấy rằng Ngài vẫn sống và đã sống lại từ kẻ chết. Xin cho người đau trở nên sợ hãi khi những dấu hiệu này được đặt trên người đau, xin cho người ấy chạy trở lại và đi ra, và dân sự được chữa lành, qua Danh Chúa Jêsus Christ.

²⁸¹ Một cách yên lặng. Kinh Thánh đúng. Và nếu Chúa Jêsus muốn đến đây và bày tỏ điều này với anh em, rất hoàn hảo, vượt ra ngoài lãnh vực tâm lý học, vượt ra ngoài lãnh vực cảm xúc, một phép lạ hoàn hảo! Phép lạ là điều không thể giải thích được. Tôi có thể thấy chỗ mà một người có thể là một—một người què bàn chân khập khiễng, và có thể nhảy lên, và dưới một cảm xúc. Đúng thế. Nhưng ai có thể nói cho anh ta biết anh ta đã làm gì, và anh ta đến từ đâu, và điều gì đã xảy ra, và điều gì sẽ xảy ra? Và tôi thách thức anh em; nó không bao giờ thất bại một lần, trong hàng vạn lần hàng ngàn, trên khắp thế giới. Không phải là một...

²⁸² Chúng ta có nhiều sự giả mạo, tôi biết điều đó. Điều đó phải đến, những sự giả mạo xác thật. Nhưng điều đó không... Điều đó chỉ làm cho Điều thật tỏa sáng hơn; điều đó làm cho Chúa Jêsus Christ có thật.

²⁸³ Ngài ở đây tối nay! Ngài ở giữa chúng ta, cùng một Đức Thánh Linh mà anh em đã nhận lãnh, và Ngài cho phép anh em nói tiếng lạ và làm những điều mà anh em đã làm. Cũng chính Đức Thánh Linh đó ban cho anh em dấu hiệu Sô-đôm đó, để thoát ra khỏi loại đó, giờ thiêu đốt của thế gian này đã gần rồi. Một quả bom nằm bên kia với một con số trên đó. Hãy chạy trốn đến với Đấng Christ, nhanh lên.

²⁸⁴ Ngài cũng đã phán, trong Kinh Thánh, những lời cuối cùng thốt ra từ môi miệng Ngài, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những

người tin. Nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.” Các bạn tin điều đó không?

²⁸⁵ Tôi sẽ thấy các bạn tin điều đó không chứ? Tôi tự hỏi liệu chúng ta có thể xếp hàng nhanh Arkansas, theo kiểu cũ, tốt đẹp ở đây không, trong một phút. Các bạn sẽ tin điều đó chứ? Anh chị em có muốn thấy điều đó, đặt tay trên anh chị em không? Các bạn muốn có điều đó không?

²⁸⁶ Tôi không biết chúng ta sẽ cai trị nó như thế nào. Tôi nghi ngờ nếu chúng ta có thể làm điều đó. Anh có nghi ngờ điều đó không? Anh nghĩ chúng ta có thể không? [Anh Samuel Johnson nói, “Tôi tin chúng ta có thể. A-men.”—Bt.] Tôi không biết chúng ta sẽ làm thế nào. Nhưng chúng ta có thể cố gắng, nếu anh em cung kính.

²⁸⁷ Hãy để những người đó ở trong đó...Điều gì? Khu vực này đến khu vực khác. Được rồi, hãy để những người ở phía sau đó, đang giữ những thẻ cầu nguyện đó, bước ngay ra phía trước trong hàng đó. Phần bên phải.

²⁸⁸ Bây giờ tôi muốn anh em biết, thưa các anh em, các chị em của tôi, rằng anh em không phải chờ đợi một nhà truyền giáo đặc biệt nào đó đến gần. Không, không. Mục sư của bạn cũng vậy. Bây giờ, ông—ông—ông có thể không có—có được ân tứ tiên tri đó; điều đó xảy đến trong một thế hệ. Nhưng, hãy xem, ông ấy có quyền cầu nguyện cho anh em giống như tôi. Sự phân biệt đó không chữa lành cho anh em; nó chỉ mang đến cho anh em ý thức về Đức Chúa Trời, rằng anh em ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

²⁸⁹ Nhưng nhà truyền giáo đi vào thành phố, làm tất cả việc cầu nguyện, tất cả việc làm phép báp-têm; thì dân sự, khi ông rời đi, mục sư thì...Ồ, người ta nghĩ mục sư của họ chẳng là gì cả. Mục sư của anh em là người của Đức Chúa Trời. Ông đã dẫn dắt bạn an toàn đến đây; ông ấy có thể nhận lấy anh em. Ông là người được giáo huấn của Đức Chúa Trời.

²⁹⁰ Và tôi muốn các bạn, mỗi người trong các bạn, nếu các bạn đến qua hàng người cầu nguyện này và các bạn không tin điều này, hãy tránh xa nó; các bạn sẽ trở nên tồi tệ hơn. Nhưng nếu

các bạn thực sự tin điều đó, khi các bạn đi qua dưới bàn tay xúc dầu của Đức Chúa Trời, tôi muốn các bạn về nhà làm chứng cho quyền năng của Đức Chúa Trời; hãy rời khỏi đây, la lớn và ngợi khen Đức Chúa Trời, rằng tất cả đã chấm dứt. Tôi muốn các bạn làm điều đó.

²⁹¹ Tôi muốn những mục sư này giúp đỡ tôi.Ồ, Anh Moore, và Anh Hooper, và nhiều anh em này ở đây mà tôi biết, và nhóm mục sư tốt đẹp này ở đây, cứ đứng và chỉ xếp hàng cho tôi ngay dọc theo đây.

²⁹² Đây là cách chúng ta đã làm. Tôi đã không làm điều này trong nhiều năm. Nhưng trong khi Đức Thánh Linh vẫn còn ở trên tôi (tôi vừa thấy điều gì đó xảy ra ngay lúc đó.), trong khi Ngài vẫn còn ở đây, và trong khi tôi có thể, và trong khi...Họ có cùng sự xúc dầu và cùng thẩm quyền. Chỉ thế thôi. Chúng ta sẽ đặt tay trên người đau. Và Kinh Thánh nói, “Họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.” Kinh Thánh đã nói vậy. Đó là Lời Đức Chúa Trời. Hãy đi ra đây, thưa các anh em, hãy ra đây và xếp hàng cho anh em ngay tại đây. Tôi sẽ đứng với những anh em này.

²⁹³ Bây giờ, khi anh em đi ra, những người ở trong nơi này, khi anh em đi ra, đi ngay ra xung quanh tòa nhà, quay lại ngay. Và bây giờ tôi sẽ mời một người nào đó đứng ở đây, có lẽ người anh em đó ở đây, người trẻ...Hãy đến đây, và anh em kiểm tra những hàng này, nếu anh em muốn, hoặc anh em nào đó có thể đứng ở đây và gọi họ theo từng nhóm.

²⁹⁴ Hãy để các mục sư truyền đạo bây giờ, những mục sư truyền đạo, những đây tớ được xúc dầu của Chúa Jêsus Christ, cứ đứng ngay tại đây.

²⁹⁵ Tôi có một vài anh em ở đây đến từ Jeffersonville, một số cộng sự của tôi từ các hội thánh chị em từ Đền tạm. Anh Don Ruddell, thành công lớn trong việc cầu nguyện cho người đau. Don, anh có ở đây không? Anh Junior Jackson, một thầy giảng Giám Lý mà tôi vừa làm phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ. Anh ấy đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Người khác này là một mục sư truyền đạo của hội thánh Đức Chúa Trời. Tôi muốn

các anh em cầu nguyện cho người đau, xung quanh Đền tạm, hãy đến, đứng trong hàng ngũ này với những anh em này.

296 Được rồi, phải không, thưa anh em? Điều đó ổn, phải không? Chắc chắn. [Các anh em nói, “Chắc chắn!”] Vâng. Được rồi, đến, đứng xung quanh.

297 Anh Willard Collins ở đâu? Một mục sư khác, mục sư Giám Lý, vừa nhận lãnh Đức Thánh Linh, và chịu phép báp-têm. Tôi muốn anh ấy đến.

298 Con trai nhỏ của anh ấy, ngày nọ, sắp chết vì—vì một cơn sốt thấp khớp, và bác sĩ nói thậm chí không để cho nó ngẩng đầu lên đủ cao để đặt ống vào miệng. Tôi đến từ Tucson, để giảng về *Bảy Ấn*. Và khi ông làm thế, ông đã nhắc đưa bé ra khỏi giường và mang nó đến nơi đó. Và không có gì hơn là đi vào, và Đức Thánh Linh phán, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đưa đứa bé về nhà, nó được chữa lành. Nó sẽ chơi với con trai nhỏ của tôi.” Đây là người anh em đang đứng ngay tại đây bây giờ. Vợ anh ấy ở trong đây.

299 Tôi đoán Mike đang ngồi ở đây, chính anh ấy. Đúng. Anh ở đâu, Mikey, anh ở đâu? Và các bác sĩ...Anh ấy đấy; một sự bí ẩn. Bác sĩ nói mang...Các nhà chức trách y tế đưa đứa trẻ đó vào. Bác sĩ đã đi và khám cho nó; ông ta gỡ đầu, nói, “Không có một chút nào của nó trong nó.”

300 Đó là gì? Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi!

301 Thưa các bạn, lý do tôi gọi những người này, họ là những mục sư truyền đạo, họ là những mục sư quản nhiệm, họ là những người được kêu gọi để cầu nguyện cho người đau, giống như tôi hay bất cứ người nào khác. Và tôi muốn anh em biết rằng mục sư của anh em có thẩm quyền để làm điều này. Anh em không phải chờ đợi Oral Roberts, hay Jack Jones, hay tôi, hay không ai khác. Chúa Jêsus Christ hiện diện khắp nơi; các bạn tin Ngài. Mục sư của các bạn được kêu gọi để làm điều đó. Nếu anh em chưa bao giờ chịu phép báp-têm; sau buổi nhóm này, hãy hỏi ý kiến mục sư của anh em, làm cho đúng với Đức Chúa Trời. Nếu anh em chưa nhận được Đức Thánh Linh; hãy đi đến nhà thờ của anh ấy, anh ấy sẽ hướng dẫn anh em những gì để làm.

302 Bây giờ khi anh em đi qua, hãy cầu nguyện. Và tôi muốn mỗi người ở đây, mỗi cá nhân, tôi muốn anh chị em cầu nguyện. Tôi muốn anh em cứ đi qua hàng. Tôi sẽ đứng ngay tại đây với nhóm người này, đặt tay trên những người này. Mục sư này sẽ đứng ở đây và kêu gọi các hàng. Và khi anh em đi ngang qua, và những bàn tay được xúc dầu này...Tôi sẽ cầu nguyện cho anh em bây giờ, và họ sẽ cầu nguyện cho anh em.

303 Và khi họ đặt tay trên anh em, hãy nhớ, đó là, anh em thật sự được chữa lành như anh chị em sẽ được cứu. Kinh Thánh, Nó nói, “Hãy ăn năn, và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội, và các ngươi sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh.” Đó là lời hứa của Đức Chúa Trời. Ngài sẽ làm điều đó nếu bạn tin điều đó. Nhưng nếu bạn không tin điều đó, nó sẽ không có tác dụng. Và Ngài phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những người tin nếu họ đặt tay trên người đau, thì người đau sẽ bình phục.” Nó được thực hiện, khi họ đặt tay trên anh chị em, nếu anh chị em tin điều đó.

304 Anh chị em tin điều đó không? Anh chị em có tin không, tối nay, rằng anh chị em đã thấy thật nhiều như con nai mẹ đó có thể tạo ra, để thấy Chúa Jêsus Christ bày tỏ chính Ngài ở giữa chúng ta không? Nếu anh chị em tin Ngài ở đây, hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thế thì, Ngài ở đây.

305 Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu. Bây giờ đây là lời cầu nguyện của tôi dành cho anh chị em, với cả tấm lòng:

306 Lạy Cha Thiên thượng, con yêu Ngài. Ngài là Sự Sống của con. Ngài là những hy vọng của con, Đức Chúa Trời của con, Vua của con, Đấng Chữa Lành của con, Đấng Giữ Gìn của con. Không chỉ thế thôi, nhưng con diễn tả cảm xúc của mỗi Cơ-đốc nhân tin ở đây, đó là những gì Ngài là.

307 Người đàn ông đứng đây, một số người trong họ đang đứng đây, bị đau. Tôi biết họ là vậy. Con đã thấy Thánh Linh của Ngài ở trên họ, cách đây một lát. Biết họ là những mục sư truyền đạo đau ốm, nhưng tấm lòng của họ dành cho hội chúng của họ, dân sự; từ bỏ chỗ của chính họ, để đứng ở đây trong hàng người cầu nguyện, để cầu nguyện cho chiên của họ. Lạy Chúa, xin ban phước cho người đó, ban phước cho mỗi người trong họ.

³⁰⁸ Khi chúng con đứng ở đây như là người đại diện của Ngài, tối nay, về Lễ thật này, Lễ thật Kinh Thánh, xin cho mỗi người trong những người này được xúc dầu như vậy, và Đức Thánh Linh sẽ...Khi họ đặt tay trên dân sự, rằng có đức tin như vậy đập vào người đó cho đến khi họ sẽ chấp nhận ân tứ chữa lành do Đức Chúa Trời ban cho mà Ngài đã hứa với họ, Chúa ôi. Và xin cho mỗi người đi qua, được đầy lòng mong đợi, rằng họ sẽ biết rằng họ đang đi qua dưới bóng của thập tự giá, nơi Huyết của Chúa Jêsus Christ chuộc tội cho họ, và sự Hiện diện tuyệt vời của Ngài ở đây với chúng con bây giờ, điều đó chứng minh rằng Ngài không chết, Ngài đã sống lại từ kẻ chết, và đang sống giữa chúng con. Rồi lòng chúng con sẽ bùng cháy khi chúng con đi về những ngôi nhà khác nhau của mình, tối nay, nói rằng, “Lòng chúng ta há chẳng nóng cháy trong chúng ta, khi Ngài đã phán với chúng ta dọc đường sao?” Con cầu xin rằng Quyền năng của Ngài sẽ ban đức tin như vậy trong vài phút tới, cho những người đau ốm này, rằng sẽ không có một người yếu đuối ở giữa chúng con.

³⁰⁹ Tôi thách thức mọi ma quỷ mà đã trói buộc những người này, dựa trên thẩm quyền của Lời Đức Chúa Trời, và sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ Đấng đã đổ Huyết Ngài, để làm cho mọi Lời trở thành hiện thực cho mọi người mà sẽ tin. Hỡi Sa-tan, người bị đánh bại, thì giờ của người đã gần, hãy lia khỏi những người này, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Hãy ra khỏi họ! Chúng ta vận hành hành động của Đức Chúa Trời, bằng cách đặt tay trên người đau, và họ sẽ bình phục.

³¹⁰ Samuel, hãy hát bài *Chỉ Tin Mà Thôi*. Bắt đầu hàng cầu nguyện. Mọi người cầu nguyện bây giờ. Mọi người, hãy cầu nguyện. [Hàng cầu nguyện kéo dài trong 11 phút, những lời của Anh Branham không được nghe. Băng trống—Bt.]

Lòng chúng ta ở trong tình yêu Cơ-đốc;
 Sự tương giao kết hiệp tâm trí
 Giống như trên miền Thiên thành.

Khi chúng ta cách xa,
 Làm lòng chúng ta đón đau;
 Nhưng chúng ta sẽ vẫn hiệp một lòng,
 Và hy vọng gặp lại nhau.

³¹¹ Lạy Cha Thiên thượng, trong Danh Chúa Jêsus, xin cho sự tiếp xúc này của bàn tay người khác, như những anh em hầu việc của Lời Đức Chúa Trời, xin ban ơn đó cho Đấng Christ đã sống lại từ kẻ chết, và đã giữ Ngài với chúng con trong hai ngàn năm này, xin cho nó ràng buộc...[Băng trống—Bt.]...những linh hồn cho cõi Đời đời, và xin Nó chữa lành bệnh tật ở giữa chúng con. Và cầu xin Danh Chúa Jêsus Christ...?...Những chiếc khăn tay này và những mảnh vải này, cầu xin quyền năng của Đức Chúa Trời yên nghỉ trên chúng, qua Danh Chúa Jêsus Christ. Amen.

³¹² Bây giờ hãy để cho toàn thể hội chúng, mà tin hết lòng, mà Chúa Jêsus Christ có, sẽ giữ Lời Ngài...Nếu Ngài giữ Lời Ngài trong hai ngàn năm, và phán điều này sẽ xảy ra vào thời kỳ cuối cùng, và ở đây nó đã xảy ra, Ngài sẽ giữ Lời Ngài đã phán, “Nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.” Anh chị em tin điều đó không? Anh chị em chấp nhận nó không? Thế thì chúng ta hãy giơ tay lên với nhau và dâng lời ngợi khen Đức Chúa Trời...?...

63-0628E Đấng Cao Trọng Hơn Sa-lô-môn Đang Ở Đây
Khu Cắm Trại Của Hội Anh Em Cơ-đốc Liên Hiệp
Hot Springs, Arkansas Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org